

Ércbányász

A MECSEKI ÉRCBÁNYASZATI VÁLLALAT DOLGOZOINAK LAPJA

XVI. ÉVFOLYAM I. SZÁM

ÁRA 50 FILLÉR

1979. JANUÁR 1.

A tartalomból:

Ifjúsági parlament '78

Új év, új feladatok

A terveink nagyok

Eredményeink, gondjaink, feladataink

Gondokkal terhelt kemény munka mellett szerény gazdasági eredménnyel zártuk az 1978-as esztendőt. Alapvető feladatainkat — erőforrásaink koncentrálásával, tartalékaink bevetésével, felelősségteljes hozzáállásunkkal — teljesítettük. Elsősorban eleget tettünk az államközi szerződésben vállalt mennyiségi és minőségi export teljesítési kötelezettségünknek. Tovább fejlesztettük technikai eszközeink hatékonyságának színvonalát. Javítottuk — minden területen — a munkavégzés körülményeit. Fejlesztettük a munka termelékenységét és gazdaságosságát egyaránt szolgáló kísérleti bányaművelési technológiákat. Előrelépést jelentő újítottuk ércdúsítási és fémkinyerési feladatunkat.

Bérfejlesztésünket — lehetőségeink és anyagi erőforrásaink maximális igénybevételével — a tervezett színvonal felett biztosítottuk. Tovább közelítettünk a gyakorlatban annak a szocialista elvnek a megvalósításához, hogy mindenki képessége szerint dolgozhasson és végzett munkája szerint részesüljön a megtermelt javakból. A jövőnkét jelentő V. sz. bányászati beruházását a tervezett ütemnek megfelelően építettük. Dolgozóink lakásigényeinek szerény méretű kielégítését szolgálja és biztosítja majd a kielégítő ütemben haladó — vállalati támogatással létesülő — lakásépítési akciónk. Teljesítettük — ha szerényen is — dolgozóink életszínvonalát javító szociálpolitikai terveinket.

Eredményeink számbavétele mellett az új esztendő első napjait — feladataink pontosítása céljából — gondjaink számbavételével és mérlegelésével kell kezdenünk. Mindezeket úgy, hogy mind a diagnózist, mind a terápiát elsősorban tényhelyzetünk ismeretében saját erőforrásainkra támaszkodva kell megfogalmaznunk. Gondunk, hogy a vállalati létszám — mindenek előtt a termelő üzemekben — a tervezett mértékét meghaladóan csökken. Ehhez járul még, hogy a munkaterületekről kieső mûszakok száma — minden tevékenységi területen — a tervezettnél magasabb. Ugyan így anyag- és eszközkészleteink — túlnyomórészt — a tervezettnél magasabbak. A rendelkezésünkre álló fejlesztési alap és hitelkeret — szembeállítva szükségleteinkkel —

aggasztóan kevés. A vállalati eredmény alakulását a jelenlegi közgazdasági szabályozó rendszer — számkimutatás — hátrányosan érinti.

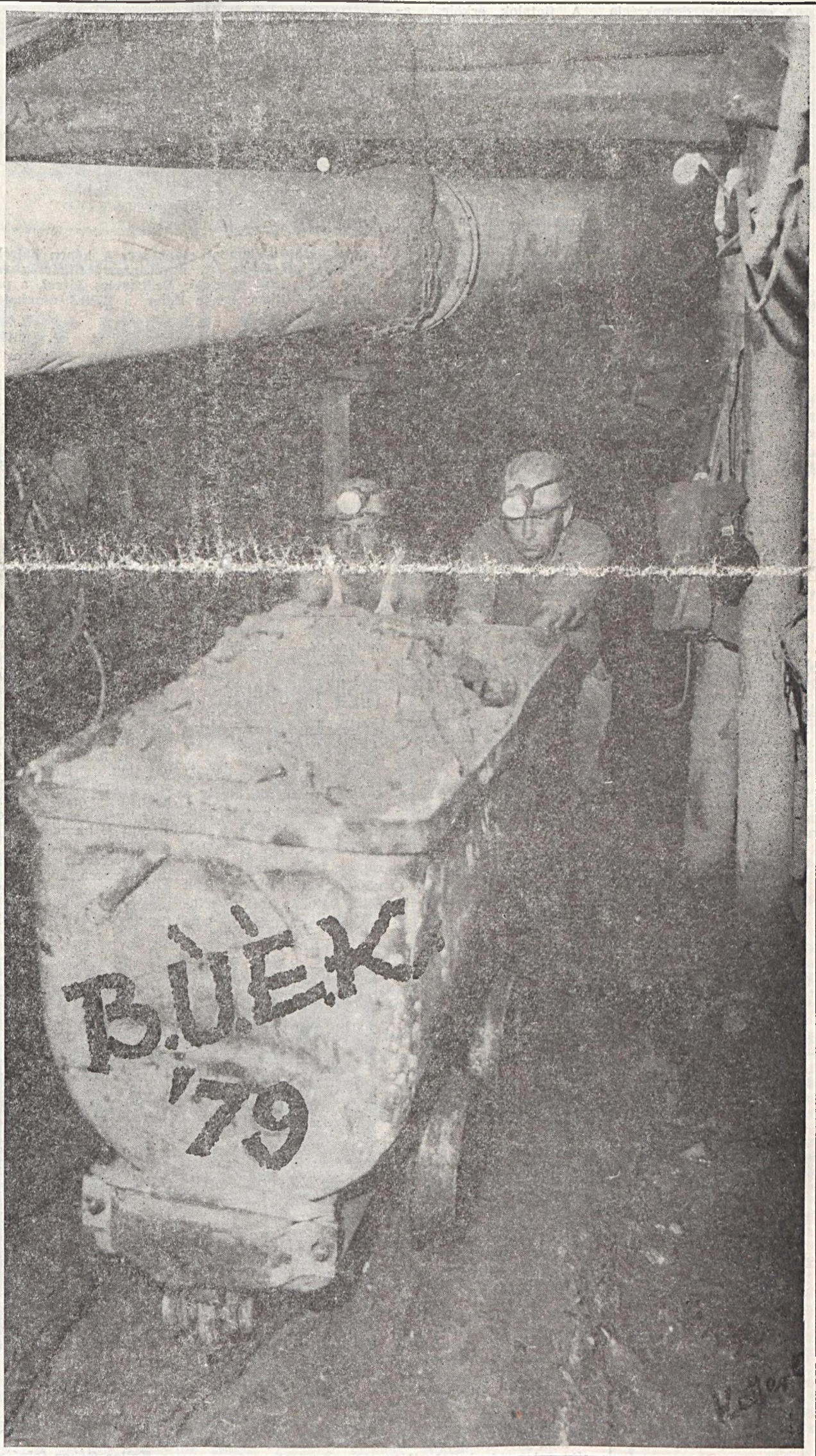
Igencsak időszerű és sürgető az előrelátás a jövő feladatainak felbecsülése, az erők számbavétele, a reális helyzet értékelése. További eredményes gazdálkodás csak a dolgozó kollektív munkateljesítmény színvonalának, a társadalmi és gazdasági vezetés irányító tevékenységének javításával biztosítható.

A hatékonyság növelésének útjait a belső tartalékok további feltárásában és jobb hasznosításában kell keresnünk. Ennek érdekében az anyagi lehetőségeink arányában — uzenemenként megfontoltan, természeti és termelési adottságainkkal és lehetőségeinkkel összehangoltan — fokozott tempóval kell folytatnunk a termelőfolyamatok korszerűsítését, a technikai eszközök fejlesztését. Hatásuk eredményének a fizikai munka könnyítésében, a munkafeltételek javulásában, végső soron az élõmunka termelékenységének növekedésében kell realizálódni. Gondosan és körültekintően kell gazdálkodni az élõmunkával úgy, hogy e mellett a munkafegyelem is javuljon. Felmérõ és elemzõ munkával kell ráirányítani a figyelmet azokra a területekre, ahol szervezési intézkedésekkel, mûszaki fejlesztéssel fokozni lehet és fokozni is kell a fejlődés ütemét.

Mindannyiunk feladata tehát: a termelési, feldolgozási és a szolgáltatási technológiák és technikai eszközök szakadatlan fejlesztése, a dolgozók munkafeltételeinek és egészségvédelmének további javítása, a vállalati tevékenységben még előforduló hibák és veszteségek okainak feltárása, az általuk okozott károk és veszteségek csökkentése, végsősoron azok felszámolása. Ezeknek a feladatoknak a közösség által történõ végrehajtása nyújt biztosítékot a vállalati főterméknek a leggazdaságosabb előállításához.

Elbizakodottság nélkül, nem kisebbitve gondjaink és feladataink nagyságát, a bizakodás optimizmusával kívánok erõt és egészséget dolgozó kollektívánknak az előttünk álló nehéz feladatok megvalósításához.

TÓKA JENŐ
igazgató

Ifjúsági parlament '78

Elfogadták a két évre szóló cselekvési programot

A szocialista demokrácia sajátos ifjúsági fórumára az ifjúsági törvény megjelenése óta harmadszor került sor vállalatunk életében. Az alsóbb szintű parlamenteken megválasztott 120 fiatal képviselte az üzemek ifjúságát. Vitanyagként előre kézhez kapták a részvevők az igazgatói beszámolót, amely tartalmazta az eltelt két esztendőben végzett munkát, gondokat és a gazdasági célkitűzéseket.

A fiatalok erkölcsi, anyagi megbecsülése is tovább javult. Az elmúlt két év alatt több mint 14 százalékkal növekedett a bérszínvonal.

A kiemelkedő, illetve az átlagosnál jobb gazdasági, társadalmi tevékenységért az elmúlt ifjúsági parlament óta 481 fiatal részesült erkölcsi, anyagi elismerésben. Jelentős gond a helyes munkaerőgazdálkodás ellenére a vajúgási és a külszíni szakmunkás létszámhiány, amely már-már terveink végrehajtását veszélyezteti. Legsúlyosabb gondja a vállalatunk fiataljainak pedig a lakáshelyzet, amelynek javítására az anyagi lehetőségeink határáig teszünk újabb és újabb erőfeszítéseket. A sokirányú vállalati kezdeményezés ellenére jelentős feladat a munkaerőképzés, a továbbképzés, amelynek alapvető törekvés, hogy különösen a fiatal korosztály szakmai felkészültsége feleljen meg a vállalat távlati célkitűzéseinek. További erőfeszítéseket kell tenni a 8 általánost el nem végzettek beiskolázására. Vállalati és egyéni érdek is, hogy a segédmunkásból betanított, majd szakmunkás váljék.

A fiatalok bevonása a vezetésbe, fontos helyet foglal el a nevelő tevékenységünkben. Ez társadalmi, gazdasági haladásunk alapvető kérdése, amely végrehajtása hosszantartó folyamat. A KISZ és a fiatalok bevonása éppen ezért rendszeres — régi gyakorlat — a bérmegeállapításoknál, előléptéseknél, lakáselosztásnál, jutalmazásoknál, a pénzeszközök felosztásánál.

Hasznos javaslatok, észrevételek

A beszámoló részletesen elemezte az elmúlt két esztendő eredményeit, gondjait, megfelelő vitalapot adott a jelenlevő küldötteknek.

A parlamenten sok hozzászólás hangzott el. Szó esett az üzemekben megtartott parlamentek tapasztalatairól. Több felvetés foglalkozott a dolgozók, köztük a fiatalok besorolásával, a továbbtanulással jelentkező gondokkal, a jelenlegi hűségjutalmi rendszerrel, a szakmai továbbképzésekkel, a tömegsport felszerelések minőségével, vállalati törzsgárdatagsággal, az ifjúsági szocialista versenymozgalmakkal, az óvodai, bölcsődei, napközis ellátás gondjaival.

A fiatalok szociális helyzetének javítása kérdéskörénél a legtöbb hozzászólás

Az ifjúsági parlament elnöksége. A képen balról jobbra Kovács István pb-titkár; dr. Pintér József, az uránipari titkárság vezetője; Rácz Gyula vszb-titkár; Tóka Jenő igazgató; Bedekovics József, a parlament elnöke; Mészáros István KISZ-titkár; Szabó Péter, a BDSZ munkatársa látható.

és ebből adódóan a legnagyobb gond a lakáshelyzettel kapcsolatban merült fel. Annak ellenére, hogy vállalatunk minden lehetséges eszközt kihasználja és erején túl is segít a jelenlegi helyzet javításán, mégis a legtöbb fiatal úgy érzi, hogy belátható időn belül nincs más megoldás mint a drága albérlet, a szülőknél való zsúfolt elhelyezkedés, vagy a munkásszállás. Több figyelmet, konkrét megoldásokat várnak és elsősorban a felsőbb szervek kézzelfogható — több lakásban megnyilvánuló — hozzáállását.

Több figyelmet a kötelezettségekre

Kevesebb szó esett arról a kötelezettségről, amely a munkavállaláshoz kapcsolódik, a gazdasági építőmunkában való részvételről, a hatékonyságot, minőséget, termelékenységet célzó vállalásokról, a mindennapi munkában való

részvételről. A vitában részt vettek: Mészáros István, a KISZ vállalati Bizottsága titkára, Elek Imre, Soltész Kálmán (II. sz. bányász, Debreczeni Péter (Központ), Szöllösi Gábor, Ötvenyeni Klára (Szolgáltató üzem), Sóstói József, Nyaka Béla, Schneider Ferenc (ÉDÜ), Turcsi Ferenc, Franyó József (III. sz. bányász), Antonin István, Bodács Etele (Kísérleti kutatási és automatizálási üzem), Fekete Bálint, Kalina János, Gelencsér János (IV. sz. bányász), valamint Leitert Péter (Kutató-mélyfúró üzem).

Hozzászólott Kovács István, a vállalati pártbizottság titkára is. Elmondta, hogy a fiatalokra büszkék vagyunk. Kiemelkedően szerepelnek a különböző helyi és országos versenyen, vetélkedőkön. Helytállnak a munkában, kezdeményezői, élénjárói a munkaversenynek. Az is törvényszerű, hogy a munkavégzés során újratermelőnek a problémák. A fiatalok körülményeinek

javítása nem kis gond, komoly anyagi erőfeszítést igényel. A jelenlegi népgazdasági helyzetben, az anyagiak elosztásánál nagyon meg kell fontolni minden egyes lépést. Éppen ezért mindenkinek — a fiataloknak is — saját területen többet kell tennie, úgy a termelés, a hatékony munkavégzés, mint a munkafegyelem erősítésében.

Tóka Jenő válasza

A felvetett észrevételekre, javaslatokra Tóka Jenő, a vállalat igazgatója adta meg a választ. Kiemelte a fiatalok részvételét a munkában, felhívta a figyelmet a munkaidő-alap jobb kihasználására, a teljesítmények növelésére, a költségek csökkentésére, a létszámhelyzet minden lehetséges eszközzel való javítására. Az örökzöld témák sorában a lakáshelyzet kapott kiemelt hangsúlyt. Beszélte azokról az erőfeszítésekről, amelyet a vállalat tett az elmúlt időszakban, valamint a tervekről, amelyek közül több — ha lassan is — némileg enyhített a gondjainkon. E kérdésnél azonban hangsúlyozta, önröböl megoldani nem tudjuk, segítségre, a felsőbb szervek hatékonyabb támogatására van szükségünk. Visszatérőek a bérhez, kategória-besoroláshoz, hűségjutalmi rendszerhez, továbbképzésekhez, ifjúsági versenymozgalmokhoz kapcsolódó felvetések. Ezek jogos türelmetlenségből adódnak. Mindegyike önállóan is fontosként kezelve a kérdés, amelyek közül többre is vissza kell térnünk.

Az ifjúsági parlament a válaszadást követően egyhangúan elfogadta a beszámolót, az intézkedési tervet az ifjúsági törvény 1979/80. évi vállalati szintű végrehajtására, valamint a vállalati ifjúsági célú pénzeszközök felhasználásának két éves tervzetét.

Az üzemi fiatalok küldöttel figyelemmel hallgatják a kérdéseikre kapott válaszokat.

Keller Gábor felvételei

Tukora István

Évzáró taggyűlés

A taglétszám 550 főre emelkedett

A szakszervezeti bizottság nyugdíjas alapszervezete a Ságvári Endre Művelődési Ház nagytermében a közelmúltban tartotta évzáró taggyűlését. Az 1978-ban végzett munkáról Stubna Henrik, az alapszervezet titkára számolt be.

Elsőként a taglétszám alakulását ismertette, amely a taggyűlés időpontjáig 550 főre emelkedett. Az év közben elhunyt 14 tagtársról a tagság néma felállással emlékezett meg.

— Mint ismeretes — mondotta — tagjaink között sok az alacsony keresettel rendelkező nyugdíjas. A vállalatvezetés anyagi támogatása lehetővé tette — ezek közül — 112 fő támogatását 80 ezer forint segély kifizetésével. Az egy főre eső segély átlaga 714 forint volt.

A fentiekben túlmenően 34 fő részesült szociális segélyben, összesen 16 600 forint összegben, mely 488 forint/fő átlagban.

Az idős és beteg nyugdíjasok közül 202 fő látogatására került sor, 120-an kaptak közülük ajándékosomagot 4061 forint értékben. Temetési segélyre 11 200 forint került kifizetésre.

Az év folyamán 88 házaspáros és 22 egyéni üdülésre volt igény. Ebből 69 házaspár, 30 egyéni és 6 gyermek — összesen 174 fő üdült. Ezek közül 12 tag üdülése 3784 forint hozzájárulással vált lehetővé.

Ezt követően a klub életét ismertette és a jövő évi tervekről adott tájékoztatást. A hozzászólók a nyugdíjasok sajátos problémáival (a nyugdíjak aránytalanságával, a kedvezményes vasúti utazás háztársra való kiterjesztésével) foglalkoztak.

GYÖRKÖS JÓZSEF

Tanácskoztak az információs felelősök

December hónapban tartották értekezletüket a párt belső életével és a hangulatjelentéssel foglalkozó felelősök. A megbeszélésen a rövid értékelést követően egyeztettek a soronkövetkező feladatokat. Fő követelmény, hogy az összeítő jelentések hűen tükrözzék a dolgozók hangulatát, tartalmazzák azokat az észrevételeket, javaslatokat, amelyek a munka további javítását szolgálják. Részletesen foglalkozzon a szervezeti élet kérdéseivel, az ideológiai és kulturális, a bel- és külpolitikai, valamint a gazdaságpolitikai munka során elért eredményekkel, hiányosságokkal. E feladat sikeres végrehajtása érdekében a megfelelő tájékoztatási rendszer meg hatékonyabbá tételével kell a jövőben minőségileg előrelépünk.

T. I.

Ercbányász

A Mecseki Ercbányászati Vállalat dolgozóinak lapja

Felelős szerkesztő:

Gelsz Ferenc

Szerkesztő:

Ragoncsa János

Szerkesztőség:

7633 Pécs,

39-es dandár út 19.

Telefon: 15-851

Vállalati tel.: 7-243, 7-147

Kiadja

a Baranya megyei

Lapkiadó Vállalat

Felelős kiadó:

Braun Károly

Kiadóhivatal:

7601 Pécs, Hunyadi út 11.

Telefon: 15-000

MÉV Nyomda

7633 Pécs,

39-es dandár út 19.

Felelős vezető:

Sperczel János

Megjelenik kéthetenként

Előfizethető

a szakszervezeti bizalmi laknál

Előfizetési díj egy évre 12 forint

Ny-623-4

Új év, új feladatok

Az 1979. évi teendőink

Vállalatunk 1978. évi fontosabb célkitűzéseit az év közben jelentkezett gondok és nehézségek ellenére is teljesítettük. Gondjaink a bányaművelés terén jelentkeztek, az összüzemi teljesítmények stagnálása, valamint a szükséges vajúgási létszám, illetve műszakszám hiánya miatt. A létszámhiány a II. sz. bányauzemben, a műszakszámhiány a IV. sz. bányauzemben jelentett gondot. A saját kitermelésű összkőzet köbméter/műszak mutató vállalati szinten nem emelkedett: a II. és III. sz. bányauzemben csökkent, a IV. sz. bányauzemben emelkedett.

Dolgozóink átlagbéra 7 százalékkal emelkedett, a vállalati eredmény közel azonos az 1977. évvel. Csökkent az ezer ledolgozott műszakra eső balesetek miatt kiesett műszakok száma.

A Bányászati Aknamentő Vállalat leemelyítette az V-ös szállítóaknát, jelentősen előrehaladt az Ércdúsító üzem új zagyterének a kivitelezése.

Az 1979. évi feladatainkat a középtávú terv tárgyi előirányzatai, az 1978. évi teljesítésünk, valamint a népgazdasági követelmények és a közgazdasági szabályozók határozzák meg.

Vegyí dúsítmány termelésünket és exportunkat kismértékben növeljük.

Bányászati tevékenységünk összvolumene azonos marad; csökken a termelés a II. sz. bányauzemben, azonos szinten marad a III. sz. bányauzemben és emelkedik a IV. sz. bányauzemben. A II. sz. bányauzem termelés csökkenése az 1978. második felében bekövetkezett vajúgási létszámcsökkenés következménye. A III. sz. bányauzemben a gyengébb területek művelése, a IV. sz. bányauzemben a felsőszintekre előirányzott termelés mennyisége jelent megnevekedett feladatot.

Külső kivitelezők közreműködésével befejezzük az V. sz. bányauzem szállítóaknájának a szerelését és befejezzük a IV. sz. bányauzem légaknájának szállításra történő átszerelését.

A vegyi feldolgozás mennyiségét 4 százalékkal emeljük. Tovább folytatjuk a fajlagos anyagfelhasználás csökkentésére irányuló munkánkat, erre reális lehetőség a mészkő- és a sósavfelhasználás terén jelentkezik. A vegyi feldolgozás zavartalan biztosítása igényli az új zagyter kivitelezési munkáinak a befejezését.

A geológiai mélyfúrás jelentős részét a mecseki lelőhely keleti területén végezzük. Észak-Magyarországon folytatjuk a Bükk hegység kutatását és munkánkat kiterjesztjük a Zempléni-hegységre is. Gondot jelent a bérifúrások gazdaságos mélyítése az új területeken.

A Szolgáltató üzem dolgozóinak folytatatos tevékenysége mellett különböző átépítéseket és nagyjavításokat kell elvégezni, amelyek közül legjelentősebb a külszíni csilleforgalom rekonstrukciója. Az öntödében feladat a termelési szint tartása, a lecsökkent létszám ellenére.

A Kísérleti kutatási és automatizálási üzem dol-

gozóinak figyelmét a vegyi feldolgozás rekonstrukciója megkezdett kísérleti munkáira kell összpontosítani. Be kell fejezni az új perkolációs tér előkészítését és növelni kell a műszergyártást.

Bérszínvonalunkat a 4 százalékos központi bérfelértés növeli. Ezt további 2 százalékkal növelhetjük azonos létszámcsökkenés esetén. E lehetőség kihasználása, a teljesítmények megjavítása, a teljesített műszakszám növelése és a munkaidő jobb kihasználása útján biztosítható.

A teljesítmények javítása mellett fokozott figyelmet kell fordítani a munkaerőforgalom és a kieső műszakok számának csökkentésére. E téren elsősorban a szocialista brigádok munkájára kell építenünk, akiknek nagyobb figyelmet kell fordítani az új, különösen a fiatal dolgozókra, hogy velük munkahelyüket és munkakörülményeiket megkedveltsék.

A szocialista brigádok termelési vállalásait a teljesítményhez kötött teljesítő műszakhoz kell kapcsolnunk; ezzel teremthetjük meg azt a széles társadalmi háttérrel, amely előirányzott termelési feladataink teljesítéséhez szükséges.

Vállalati eredményünk és ebből adódóan a részesedési alap szükséges mértékének biztosítása két feltételtől függ. Külső feltétel a vállalatra vonatkozó közgazdasági szabályozás, amely elsősorban a vegyi dúsítmány rubel árbevétel után nyújtott állami visszatérítés mértékében jelentkezik. Belső feltétel saját munkánk, a fajlagos költségeink alakulása. E téren kiemelkedő jelentősége a létszámgazdálkodásnak van, hiszen költségeink több mint 40 százalékát a beralap és annak közterhei képezik. Az anyaggazdálkodás feladatai közül az energiateljesítmény fajlagos mutatóinak javítása, elsősorban a sűrített levegő takarékos igénybevételeinek van meghatározó jelentősége.

Jelentős tartalékkal rendelkezünk az anyagmozgatás terén is és növekvő figyelmet kell fordítanunk az anyagkészlet-gazdálkodásra.

A Magyar Szocialista Munkáspárt Központi Bizottságának 1978. december 6-i ülése megjelölte a népgazdaság előtt álló feladatokat. Ennek alapján tárgyalta az országgyűlés decemberi ülésén az előtűnt álló év feladatait. A vállalat gazdasági és társadalmi vezető szervei részletesen meghatározták a következő év teendőit.

A közeljövőben tartandó termelési tanácskozásokra vár, hogy munkahelyi részletességgel határozzák meg a közvetlen feladatokat, keressék és tárják fel tartalékainkat. A feladatok részletes munkahelyi ki-munkálásával kell egyértelművé tennünk a következő év munkáit, hogy a népgazdaság követelményeinek megfelelően javítsuk munkánk hatékonyságát, hogy hozzájáruljunk a növekvő reáljövedelem anyagi alapjainak megteremtéséhez.

Dr. Patla Károly

Szeretem ezt a szakmát Egy igazi szakki

Pontosan harmincegy éve gyakorolja a szakmát Berecz József gépkocsiszereelő, a Szolgáltató üzem csoportvezetője. 1957 márciusában már mint csoportvezető jött az akkori szállítási üzemhez. Azóta is egyfolytában ezt csinálja. Volt szakszervezeti bizalmi, tíz évig műhelybizottsági titkár és jelenleg az üzemi szb, valamint a vállalati szakszervezeti tanács tagja. Két gyermeke van, a fiút szintén a szakmára nevelte, együtt dolgoznak.

Amikor felkerestem, éppen egy csörlőszerkezetet építettek rá egy ZIL-gépkocsira. Mint mindig, most is nagy szeretettel magyarázta és mutatta a fiataloknak a szerelés sorrendjét.

— Azt hallottam, hogy a fiatal szakmunkásokat mindig az ön csoportjába teszik, mert ott jól megtanulhatják a szakmát. Hány emberről mondhatja el, hogy jó tanítványa volt?

— Most zavarba hozott — mondta —, bizony jó néhány emberről mondhatom, hogy „igazi szakki” (ez a szavazárása) lett belőle. Vannak, akiket a TEFUnál tanítottam be a munkára, aztán együtt jöttünk ide szakmunkásnak. Elmondhatom, hogy akik a mesterüknek tartanak, ma már csoportvezetők, műve-

Az érc kutatás hosszadalmas, többlépcsős folyamat

Egy óra a földtani főosztályvezetőnél

A vállalat ásványi nyersanyagbázisának a felkutatása és a meglévő érc- és fémvagyonnal való ésszerű gazdálkodás szakmai oldalról történő irányítása a földtani főosztály feladata. Az országban történő urán-érc kutatási munkák felett is szakmai felügyeletet és irányítást végez, kidolgozva a rövid-, a közép- és hosszútávú kutatási koncepciókat. E témában kérünk választ kérdéseinkre dr. Barabás Andor főosztályvezetőtől.

— A mecseki lelőhelykutatás, amely jelenlegi bányászódásunkat biztosítja, befejeződött-e, vagy mélyégi kutatással folytatódik?

— A lelőhelyen az érc-készletek növelésére reális lehetőségeink vannak. Minden bizonnyal találnak majd készleteket, melyek újabb üzemek megnyitását teszik lehetővé, de az eddigieknél nagyobb mélységben. Jelenleg az Ürögi-völgyben, Bálicsban és Remeteréten történik kutatás. A vállalatnak azonban nemcsak a Mecsek hegységben feladata az érc kutatás, hanem az egész ország területén. Külterületi kutatásaink során többször és több helyütt találtunk már uránt, de mint a mennyiség, mint a minőség nem tette gazdaságossá a bányauzem telepítését. Ennek ellenére tovább folytatjuk ezt a munkát, mert van olyan lehetőség, hogy az ország más területén esetleg kisebb mélységben lelünk ércet. Így, mondjuk elképzelhető, hogy a majdani VI. sz. bányauzemet az ország egy más pontján telepítenék. Ez természetesen gazdasági számítások kérdése. A kutatási koncepciók lelegején már felmerül: gazdaságosan és nem mindenáron kell majd termelni. Az érc kutatás hosszadalmas, több lépcsős folyamat, mert egy új terület kutatásának megkezdésekor nincs minden szükséges adat a kezünkben egy részletes fúrás háló megtelepítéséhez.

— Milyen tanácsot tud adni a fiataloknak a szakma elsajátítására és szeretetére?

— A szakmát kényszerből csinálni nem lehet. Ezt szeretni kell, csak így lehet valakiből igazán jó szakki. Aztán kell hozzá egy kis szorgalom és a munka becsülete. Akkor is jól kell megcsinálni egy munkát, ha senki sem áll az ember háta mögött.

— Milyen a kutatások eredményessége, hogyan igazolódik be a készlet számítások?

— A művelések során szerzett eddigi tapasztalatainkat is érvényesítjük a készlet számításoknál és így igen jól meg tudjuk közelíteni a valóságos készleteket. Sőt, az utóbbi időben olyan eredményeink vannak, melyek azt bizonyítják, hogy túl igazolódottak számításaink. Nagyon szeszélyes az ércesedés, így előfordulhat, hogy például

hat fúrás jó ércesedést mutat, csak éppen a fúrások közötti érc minősége gyenge. Ez azonban fordítva is igaz. A földtani törvényszerűségeket minden esetben figyelembe kell venni a készlet számításoknál is.

— Napjaink komoly problémája a gazdaságosság kérdése. A földtani szolgálat hogyan tud olcsó művelési módot kialakítani?

— Az elmondottakban már utaltam arra, hogy a jelenlegi mélybányászat drága. Pontosán ezért történnek kutatásaink az országban, s célunk, hogy a felszínhez minél közelebb leljünk ércvagyokra. Jelenleg azonban a megfelelő gazdaságos termelés kialakítása a bányászok feladata. A miénk az érces-tek elhelyezkedésének jó és pontos meghatározása, melynek alapján a bányászok kijelölhetik a leggyorsabb választani a leggyorsabbabb művelési módot. A rendelkezésre álló ércminőséget arányosan kell termelni és ez akkor egyaránt jó lesz a bányászatnak és a geológiának.

— Ugy tudjuk, hogy ön mielőtt a vállalathoz került, tudományos munkát folytatott?

— Az egyetem elvégzése után egy évig tanársegéd voltam, majd aspiránsnak jelentkeztem. Témám: A mecseki perm képződmények földtana volt. A MASZOBAL expedíció szovjet geológusai 1953-ban tudomást szerezve arról, hogy mivel foglalkozom, több ízben felkerestek és érdeklődtek kutatásaim eredményeiről. Amikor befejeztem aspiranturámat — 1955-ben —, a minisztériumból felhívtak telefonon, lejönnék-e Pécsre dolgozni? Szívesen jöttem, az ipari munka érdekelt és a tudományos ambíciókat itt is kiélhethem az ember. Kandidátusi disszertáció témáját 1959-ben vétem meg, akkor, amikor már itt dolgoztam. Egyébként a hazai permnek itt van a tudományos bázisa, s ha ez valamilyen szimpoziumon szóba kerül, az egyenlő a vállalat említésével. Vallom, hogy az ipari és tudományos munkát nem lehet borotvaélesen elválasztani.

H.-J.

Veress Tamás

A „főpróba” sikerült

Meglepett bennünket a hőseség, nem azért, mintha nem volna itt az ideje, csak ilyen korán már évek óta nem esett. Volt öröm a gyerekek között, azonban ami nekik öröm, az gondot okoz a közlekedésben. Nemrég írtunk a téli felkészülésről, vállalatunknál, most itt az alkalom megkérdeznünk: hogyan sikerült a „főpróba”.

Kovács Aladár, a gépkocsiszállítási üzemegység vezetője tájékoztat:

— Valóban csak főpróba volt — mondja. — A hóeséskor azonnal riasztottuk a hómaró és a szóvk gép-

kocsivezetőit és megindult a bevetés. Minden a legnagyobb rendben ment, sehonnan nem érkezett panasz az útra, nem volt fennakadás a forgalomban. Igaz, az egyik sószóró rázó berendezése eltört, de a műhely azonnal megjavította. Mindenesetre figyelmeztetett bennünket, hogy jó volna egy új berendezés. És még egy tapasztalat, amely birtokában kéréssel fordulunk a gépkocsi-tulajdonos dolgozóinkhoz. Már tavaly sok gondot okoztak a közlekedésben az elakadt, illetve árokba csúszott személy-

gépkocsik. Ugyanis a tulajdonosaik nem voltak felkészülve a télre, ebből adódtak az elakadások, üzemzavarok. Ilyenkor órákig nem tudtak közlekedni az üzemi szállítójárművek, de a buszok sem.

— Most ennél a kis hóesésnél is már tapasztaltunk rövidebb elakadást. Ezért kérünk mindenkit, akinek nem kell, ne használja ilyen időben a gépkocsiját. Egyszer a sós, la-tyakos út igen rongálja a gépkocsit, másodsor pedig gátolja a folyamatos vállalati szállítást — fejezte be a beszélgetést Kovács Aladár.

Kiküldött munkatársunk jelenti Nem minden domborulat dudor

MOTTO: A divat, mint mindenütt a világon, nálunk is örök mozgásban van. (Tíz félszáz év után minden bizonyos.) Ami ma divatos, nem biztos, hogy holnap is az lesz. (Az áldóját és én még mindig kalucsiban járok.) A szakemberek nem kis erőfeszítésének köszönhető, hogy ma már a magyar fiúk és férfiak nem kullognak a divat után. (Hű, az anyját, akkor azért van annyi aranyér?) A nyugati szalonok „rubakölteményei”, ha szolidabb változatban is, de megtalálhatók nálunk is. (Itt azért szavaltak a ki mit tudon nyugatról cseleszt öltönyben, s nem pedig magyar gatyában.)

A karakószörcsöki libalegélőn rendezte meg a napokban a Vattaintézet a világ melósai részére a „Munkaruha a ruha” című, kiállítással egybekötött bemutatót. A bemutatott mintegy 200 modellből kitért a manóknak szűkös lábú, de ez nem befolyásolta az új konfekció munkaruhák sikerét. A nagy tömegek igényeit igyekeztek kielégíteni úgy a ruhák, mint a lábak.

A modern melós ruhátára változatos, minden ruhahadarab egy-egy elem. A gyengébbek kedvéért megjegyzem, nem rúdelem, sem laposelem, bár volt pár olyan ruha, amelyre azt mondtam, mindjárt elmelem.

Csodálkozva kellett megállapítanom: a bányászok öltözködésének legfontosabb kelléke a ruha. Igen, a ruha, nem pedig a kobak, vagy egy derékszíj. Itt, Karakószörcsöknél kellett rájónom arra, hogy mint a reklám mondja: „A napszemüveg öltöztet” — nem igaz.

A munkaruhák szabása kényelmes, az anyag összehangban van a formával. Óriási felfedezés és most már megérthetjük, hogy miért nem lehet a gatyát trikó helyett felhúzni. Ugye értjük most már, tisztelt férjfiú társaim, hogy miért nem alkalmas a pufajka, vagyis a vattakabát jégeralsónak? Azért, mert az anyag összehangban van a formával, ebből az következik, hogy nem minden domborulat dudor és viszont.

Általánosan elfogadott a kétgombos munkakabát, vagy elegánsabban fogalmazva: a zakó, mely ejtett és emelkedett fazonnal

egyaránt divatos. Ezt úgy értsük munkatársak, akiknek több gombja van gombolva ki, úgyelve arra, mindig elegáns legyen, ha netán jönne a bányamanó. Az meg érthető, hogy a zakó fazonja akkor ejtett, ha a kas lefelé megy, emelkedett meg akkor, ha felfelé.

A nadrágok formája változatlan. Apróbb módosításra csupán a bányászati jövője miatt került sor. Így a zsebek egyszerűen nagyszerűek, több csomag védőételre méretezve. A szárbőség 50–54 cm, így csille hiányában az érc ebben is szállítható, mondván: kibírja a bányász azt a pár órát nadrág nélkül is. Ja, és még valamit, a nadrágok felhajtó nélkül készülnek, nehogy belefészkeljen az a hosszú farkú banyaállat.

A pufajka vonalvezetésénél az alapvető formai irányzat megmaradt, s ez lehetőséget ad arra, hogy az operátorral vitatkozzunk, ha rossz irányba mutat. Az új vattakabát jellemzői a szélesített váll, így mindenki 3–4 számmal nagyobbat kérjen a fürdőstől. Továbbá a nyújtott revers, de, hogy ez mi, ahhoz halványlila gőzöm sincs. Lehet az is, pöszte volt a konferanszié és engemet szólított, de meg lehet, hogy valamit a körzetről csacsogott, mert azt mondjuk úgy is, hogy rever. Különben meg nem mindegy, ha egyszer ez most a módi? Divatos még a mélyen elhelyezett gombolás, így a hetedik szintől lefelé dolgozók már elégedettek lehetnek.

A csizmánknál nincs kifejezetten újdonság, talán csak annyi: a rövidszárú most a népszerű, de ezen egy nyisszantással könnyen segíthetünk.

A bemutatón szerzett tapasztalatok alapján megállapíthatjuk, az érdekes formakompozíciók a viselés bator eredetiségére valának.

Végül pár szót a divatszínéről: a férfiaknak a barna, a vörös, a fekete és szürke, pardon a szőke egyformán imponál. Egy a fontos: jó nő legyen.

Veress

Írtok ti így? Ötvenegy perc a berzenkedővel

Megjelenésemtől fogva mindig csodálkoztam azon, aki fejben összeadott két számot és saját nevét merete aláírni a fizetési borítékra. Ezzel a szorongással markomban nyomtam be a szögecselt vasajtót, ami mögött mindenki kedves Béla bácsija rója a köröket golyóstollával, sok-sok fehér papírra, és már itt megmondom, néha az asztalra is.

— Jó napot, Gyula bácsi!
Mosolyogva néz fel szemüvege mögül, homlokán barázdá, arcán szigor, állán borosta, szájában, de gyanítom, hogy a zsebében is cigareta. De nem ég! Géza bácsi nem dohányzik.

— Az éves terv strukturájában, a horizontális mutatók vertikumát vizsgálva, példamutató a szükségesség a hatékonyság növelésének eszközkészletében különös tekintettel az eddig perifériák aprószimációjában — kezdj a beszélgetést Feri bácsi.

De én, nem értem. Én még csak hagyján, de ki érti? És minek mondja, ha nem kérdeztem. Lehet, hogy már olvasott tölem és tudja, hogyan kell nyilatkozni.

Tudjuk, hogy Tibi bácsit a háború alatt az illegálisan Pufinak szólították, bár igaz, akkor háromhónapos volt és más névre sem hallgatott volna. De hogyan lett a hites mustszakértőből a vállalatnál immáron huszonöt éves tőzsgárdatag és központi, sőt, kiemelt berzenkedő. Így vall erről Géza bácsi:

— Itt a vállalatnál az én munkám oly annyira titkosnak számít, hogy magam sem tudom, mit csináljak.

Ha még ehhez hozzáteszünk, hogy Jani bácsi nő, akkor láthatjuk: nálunk a nőknek is van kenyere. Búcsúznak Benő bácsitól, akinek jó a kapcsolata a munkatársaival is. Egyedül van saját osztályán. Hát, jó szerencsét, Imre bácsi! Léval József

Geo-bio-lógiai kirándulás a Mecseken A Kukkolók paradicsoma

Ha az Olimpia harmadosztályból taxival elindulunk, elég, ha elmegyünk a Susogóba. De az sem baj, ha a Süketnél állunk meg. Ellenben, ha a Lokomotívánál nem jó felé fordulunk, könnyen a gyorsvonat alatt találjuk magunkat. Ezért legjobb a Tücsök. De, ha itt nincs hely, menjünk a Martinhoz. Az legalább kitérőt vezet. Ha még mindig tudunk járni, akkor a lábunkon, ha nem, négykézláb, de innen elindulhatunk a „Kukkolók paradicsoma” felé, ahogy általában nevezték valaki annak a fának mohos oldalát, melynek odújából két fülesbagoly hamiskásan bámult bele arcába, amíg ő a kisdolgát végezte. Hogyha hazafelé többször átszállás sem hoz eredményt, az első telefonfülkéből kérjünk szabadságot, mert különben ugrik a húsgyújtalom egy része.

Léval József

Művelődjünk, Mozogjunk

A Ságvári Endre Művelődési Ház januári programjából

4-én, 11-én 16 órakor: Munkásokadémia. Szocialista brigádok kulturális vállalásainak szükségessége, lehetősége. Előadó: Pozsgai Miklós.

4-én 18 órakor: Vendégünk a Láma együttes — dél-amerikai népzene. (Ifjúsági klub.)

8-án 10 órakor: Ifjú zenekar klub. Téli regge címmel az évszakhoz kapcsolódó muzsika hallgatása. Farsangi tréfák, népszokások.

9-én 16,30 órakor: Pályaválasztás, műhelylátogatás (órás, asztalos, kárpitos stb.).

9-én 18 órakor: Olimpikák története. II. rész. TIT előadás. (Ifjúsági klub.)

10-én 18 órakor: Magányosok klubja. Előadás. Bűn és bűnhődés — filmvetítés.

11-én 17 órakor: Szocialista brigád klubest. Hányas vagy? 1928 címmel a Kísérleti kutatási és automatizálási üzemi részére.

11-én 18 órakor: Klubdelután a Központ KISZ-szervezete részére.

Allandó programok. Kedd: szabó-varró tanfolyam 17 órától. Szerda: zeneóvoda 16 órakor, német nyelvű tanfolyam 17 órától. Csütörtök: szocialista brigádok klubestje 18 órától. Vasárnap: discó 18–22 óráig.

A SZERKESZTŐSÉG PORTÁJÁBÓL Mines ötlet

dejében felszólítottak, hogy a lap szilveszteri számába írjak valami vidám történetet az üzem életéről. Mondtam, hogy ír nek én, de nincs ötletem. Mivel szorgalmazták a dolgot, íme ötletem e levél.

Élettapasztalatom alapján kétféle iroda, osztály, részleg, csoport létezik. Az egyikhez tartozik hivatalból egy gépirónó, a másikhoz meg nem. Az egyik iratait előbb-utóbb legépelek, a másikat csak utóbb, ha igényét valamilyen ötlettel is megsegíti. Az ilyen „B” kategóriájú részlegnek szerveznek egy „A” kategóriájú gépirónóval rendelkező részleget. Gondolhatják, hogy örül a nő, amikor megjelenik a gépelni valóval. Az első alkalommal valahogy így: „Na, tegye csak le, majd meglesz!” — és tényleg meglesz, egy hét múlva.

A második esetben meg: „Le se tegye, ma már nem érek rá, meg a héten sem, jövő héten meg szabin lesz!” Ekkor jó az az ötlet, hogy itt hagyom azért, majd megcsinálja, ha nagyon ráér, hisz tulajdonképpen ez szinte maszek munkám. „Ja, az más!” — és kész lesz még aznap a műszak végére.

Harmadszor már csak egy öntevékenység segít. Mondom neki, nem baj, hogy nem ér rá, látom egy írógép szabad, engedjen csak oda, lekopogom én hamar, csak egy fél oldal az egész. Enged, én meg tévedésből nem fűzök be papírt, a bal kéz bütykös ujjával odavágok a Q meg a W közé, a jobbossal meg az E—A közé, hogy a betűkarok fönt csokorba álljanak, meg az egész csilingeljen egy kicsit.

„Jézusmária, a hengerem, meg a szalagom, adja csak ide gyorsan!” — és elkészül egy írat percek alatt.

Negyedik alkalommal már indigós lapokkal töltött gép fogad. „Sajnos nem vehetem ki a félig kész munkát, a folytatást meg nem adja a főnök sokáig, meg az elmaradás, tudja...” — és nem lesz meg a munka. Illetve csak azután, hogy a sok panasz alapján átszervezik a gépirónókat. Ekkor az ötlet-skála előről eljásztható.

Szerencsés esetben a KEZDŐ-höz szerveznek. Az még olyan butácska, hogy az első héten örül, ha munkát kap. A második hét elején meg jön is munkáért. A harmadik héten már nem jön, ha kevesem, rendszerint elődje fiókjában alakítja a borítékok, indigó új rendjét. A szívélyesség rendszerint a negyedik héten fogy el, amikor már a kávépénz új dobozát ragasztja és így kezdi: „Na, tegye csak le, majd meglesz!”

Néhány esztendő alatt átszerveztek már az üzem összes gépirónójához, azt hittem végem van. A legutóbbi szervezésnél viszont olyan ifjú hölgy jutott, amelyen még nem volt és így fogadott:

„De örülök, hogy munkát hozott! Nagyon szeretek gépelni. Írógépem sajnos nincs, de, ha sürgős leírhatom tussal, nagyon szép betűim vannak, tulajdonképpen műszaki rajzó-ló vagyok!”

Na, mondom, így csak egy lehetőség van: nem kell írni semmit, így szíves kérésüket is elutasítottam. Utolsó mentőötletem: mivel csak a hivatalos iratokat, meg az újságcikkeket kell gépirással továbbítani, a levelet kézírásal is lehet, fogadják hát így. Ha közlésre adják, kérem, tagadják le a gépirójuk elől, hogy a feladó:

Szirom Hugó

Eltűnt a kapu

Ujmecekalján, a 39-es dandár út és a Körösi Csoma Sándor utca közötti területen egy kis labdarúgó-pályát alakítottak ki. A kis poros pályán lelkesen fociztak fiatalok, idősek egyaránt. A közelmúltban aszfaltozók jelentek meg, s pár óra alatt beaszfaltozták a pályát. Ennek nagyon örültünk, de annak már nem, hogy eltűnt a két kapu. Ki tud róla?

HUNYADVÁRI BÉLA

Régi szilveszterek

Az én gyermekkoromban is — több mint ötven esztendő telt el azóta — készülődték az emberek a szilveszterre, az esztendő utolsó napjára. A készülődés nem olyan volt mint mostanában, hanem sokkal egyszerűbb, pedig sokan várták, főleg mi, gyerekek. Disznóölés már volt, így akadt kolbász, töpörtyű, szalonna kínálásra, nagyapám pedig hazahozta pinte üvegekben a hegyről a bort, mert anélkül nem lehetett szilvesztert tartani. Műsor is volt, persze más, mint manapság. Nem is szídták utána hetekig a televíziót, vagy a rádiót!

Egy-egy ilyen szilveszter estéjének öreganyám volt a fő szertartásmestere, a maga csaknem hetven esztendőjével. Mi, unokák, dédunokák megilletődve figyeltük mesterkedéseit, azon az estén, amikor nálunk jött össze a rokonság.

Nagyanyám hetekkel előtte, pontosan Luca napján kezdte el a szilveszteri felkészülést. Ilyenkor vett búzát, kukoricát egy-egy lyukas lábasba, aztán feltette a rakott tűzhelyvállára, ahol naponta üntözte, hogy mielőbb kikeljen, s szilveszterre zöldelljen. De ilyenkor tett víz-

zel félig telt üvegbe egy-két szál vékony szilvafa, vagy körtefaágat is, hogy a jeles napra kirügyezzen, kihajtsjon.

A karácsony utáni napokban pedig a „szökrönyből”, annak aljából előkötörasztta az öklömnyj viaszt, hogy annak idején majd kéznél legyen. A karácsonyra levágott hizott „jérce” tollából is eltett egy marékra valót, hogy legyen majd megfelelő kelék. Így vártuk gyermekkorunkban a szilvesztert.

A szilveszteri templomozás után hozzánk ballagtak a rokonok. Mi, gyerekek már délután együtt

voltunk, s játszottunk. Nagyapám borral kínálta a vendégeket, majd beszélgettek. Csak mi nyugoskodtunk, hogy kezdjük már.

Először is a lábasok a benne zöldellő búzával, kukoricával kerültek az asztalra. Azt nézegette, vizsgálgatta nagyanyám, majd elmondta, hogy milyen termés várható a következő esztendőben. Ezt nagyapám is figyelmesen hallgatta, aki ugyan bolondságnak tartotta az egészet. Ezután került sor a kihajtott ágacska vizsgálatára. Erre már mi is jobban figyeltünk, mert szilváról, körte-ről volt szó, hogy terem-e majd elegendő az új esztendőben.

Ezután került sor a viaszöntésre. Elő volt ké-

szítve a „nyeles” öntöttvas lábas, mellette a nagy tál friss kútvízzel. Amikor a lábasban megolvadt és forrni kezdett a viasz, akkor nagyanyám kiöntötte a tálba levő vízbe, ahol sietve hamarosan megdermedt és különféle formák rajzolódtak ki. Ekkor megkérdezte, hogy ki mire gondolt, ne mondja meg, csak azután is erősen arra gondoljon.

Aztán elkezdte sorolni: Bózi nénémét még télen kéretik, de nem megy férjhez; Lajos bátyámnak esse ágában sincs házasodni; Juli nénémnél pedig a disznókkal lesz baj.

Végezetül sor került a tollas pogácsa sütésére. A bádóg pogácsaszaggatóval kiszaggatott tézsza egy nagy

tepsibe került. Ezután sorban, ahogyan ültünk, úgy kellett egy kis tollat bele-szúrni, mindenkinek egy pogácsába és jól megjegyezni, hogy melyikbe szúrta. Nagyanyám akkor azt mondta, akinek a pogácsájába szúrt toll elég, az a következő esztendőben meghal. Ezután már süthették a pogácsákat. Egy idő múlva égett toll szaga érződött. Amikor kivették a tepsi, bizony mindegyik toll alaposan megpörkölődött. Kissé elszontyolodtunk, hogy jövő-re meghalunk. Ebből ugyan nem lett semmi annak idején. Bizonyítja, hogy lejegyezhettem az akkori szilvesztert, melyre ennyi idő után is szívesen emlékszem vissza.

Kiss József

A terveink nagyok...

A Pécsi Bányászati Gyűjtemény első éve

Az elmúlt évben egy — a bányászokhoz közel álló — új létesítménnyel gazdagodott városunk. Megnyitotta kapuit a Déryné u. 9. sz. alatt a Pécsi Bányászati Gyűjtemény, amely — ha a város bányászati múltját tekintjük — ugyancsak nagyon időszerű volt. Bár, kicsit késő, mégiscsak megszületett és örüljünk jelenlétének!

De mi is egy ilyen létesítmény célja? Mik az előzményei, milyen nehézségekkel kell megküzdeni érte a jelenben, hogy ifjúvá növekedjen? És milyen jövő vár rá, felnőttkorban? Ilyen kérdésekről beszélgettünk Murvai Lászlóval, a Rudabányai Érc- és Ásványbányászati Múzeum igazgatójával, aki nagy szeretettel és hozzáértéssel nemcsak bábáskodott múzeumunk megszületésénél, hanem azóta is rendszeresen eljön hozzánk, hogy tanácsaival segítse a „gyermek” biztonságos fejlődését.

— Egy ércbányász múzeum feladata abból áll, hogy a szakág történetét, műszaki fejlődését, a bányászok életmódjával összekapcsolva mutassa be. Ez a pécsi ércbányászati gyűjtemény az egész magyar ércbányászati bemutató kiállításokat teszi gazdagabbá és teljesebbé, mert jól ismerteti a magyar ércbányászati jelenlegi legmagasabb szinten álló ágazatának történeti fejlődését. Ennek elődjéről már a középkorban is sokat írtak a krónikások. Mert a mecseki érc- és ásványbányászati múzeumok között szerepel egy bányászati tevékenységet bemutató föld alatti kiállítás létesítése is, a sok gondot okozó pécsi pincék egyikeben. Ez elsősorban a közmívelődést, ezen belül is a bányászunka megismerését és népszerűsítését szolgálja, különösen a tanuló ifjúság körében. Ennek érdekében tervezzük azt is, hogy különböző iskolák felévenként itt tartanak meg történelemórákat, közelről ismerkedve őseink életével és munkájával.

— Tehát nagyon messzire vissza lehet néznünk, ha bányászunk múltját látni akarjuk. S e tágas múltunk sok emléke van, amelyből minél többet meg is szeretnénk őrizni.

Év végi számvetés

Korábbi években, amikor filléres gondjaink voltak, minden elköltött fillérről feljegyzést készítettünk, s év végén az utolsó napokban az összesítés láttán elcsodálkoztunk a számokon. Ennyit költöttünk ruhára? Ilyen sokat ettünk egész évben? Ekko-ra összeget beruháztunk? Aztán füstöltünk ma-gunkban annak láttán, mennyit füstöltünk el háromszázhatvanöt nap alatt.

Szóval megtettük a számvetést és már egyik szemünkkel a következő év fehér lapjait, üres rubrikáit népesítettük be számokkal. Ezt az üdülésre tesszük félre, azt festésre, amaz a gyereknek kabátra kell, jaj, miből készítjük műszaki vizsgára a kocsit? Ezt tesszük ma is. Számvetést készítünk és tervezzük. Közben eszünkbe sem jut, hogy végig gondoljuk, mit adunk magunknak, gyermekeinknek, közvetlen környezetünknek, a napi roboton létmi-

Ézért vagyunk olyan gondban, mert a rendelkezésünkre álló hely már a kapuk megnyitásakor is nagyon szűkös volt. A fejlesztéshez pillanatnyilag még reményünk sincs! Ez különösen azért sajnálatos, mert az időszakos kiállításokat, amelyek formái a múzeumi életnek, falainkon kívül kell megrendeznünk. Pedig nagyon jó lenne, ha ezeket mind együtt láthatnák vendégeink.

— Múzeumunk iránt nagy az érdeklődés. Már most, az első évben, közel tízezer látogató kereste fel. Ezt örömmel nyugtázzuk, de egyúttal további feladatokat is jelent számunkra. A hozzánk betérők még tökéletesebb felvilágosítása érdekében, egy állandó kiállítási vezető kiadását tervezzük, amely 1979 első negyedévében meg is fog jelenni. Az időszakos rendezvényeinkről külön ismertetőket adunk vendégeink kezébe. Mindezek mellett elsősorban új anyagok folyamatos beszerzésével és kiállításával kívánjuk múzeumunkat állandóan fejleszteni és új ismereteket szolgáltatni.

— Dédelgetett terveink között szerepel egy bányászati tevékenységet bemutató föld alatti kiállítás létesítése is, a sok gondot okozó pécsi pincék egyikeben. Ez elsősorban a közmívelődést, ezen belül is a bányászunka megismerését és népszerűsítését szolgálja, különösen a tanuló ifjúság körében. Ennek érdekében tervezzük azt is, hogy különböző iskolák felévenként itt tartanak meg történelemórákat, közelről ismerkedve őseink életével és munkájával.

nimumon kívül? Igényeljük-e és igényelhetjük-e — nem csak az anyagiakkal elérhető — jót és szépet, a jobbat és szebbet? Eltűnk-e a mindjobban tárguló kulturális és művelődési lehetőségekkel? Rácsodálkoztunk-e őszintén egy kiállítás tárgyára, egy faragásra, festményre, fényképre, szoborra, vagy kézimunkára? És valamelyik láttán elhatároztuk-e, vagy elhatározzuk-e, hogy jövőre melyik lehetőséget fogjuk kihasználni a sok közül? Megkérdeztük-e iskoláskorú gyermekeinket, hogy szabad hétvégi programjaikban mit szeretnének látni, hallani, csinálni? Netán, összeállíthatnak-e a családnak saját elképzelésű programot? Segítünk-e a programok összeállításában úgy, hogy az egészséges, kulturált ifjúságunk nevelését és önmagunk kultúrásomjának kielégítését is szolgálja?

Kukai

kájával. Pályázatot is hirdettünk középiskolások részére múzeumi benyomásai leírására, általános iskolák részére pedig a látottak lerajzolására. Mindezen rendezvényeinkkel szeretnénk a jelen múzeumlátogató közösség megtartása mellett a jövő gárdáját is kialakítani.

— Terveink nagyok, de teljesítésükhez valóságos lehetőségeink vannak, mivel magunk mellett érezhetjük a vállalat vezetőinek, párt- és szakszervezeti bizottságának egyetértő segítségét és támogatását is. És itt vannak a vállalat dolgozói, lelkes múzeumbáratok, akik már eddig is sok szabadidejüket áldozták ezért. És nem hiába!

Nagy Sándor

Te is belépsz, kispofám?

REKVIEM EGY HÁZÉRT: — Mi lesz most velünk?

Szarka Tibor rajza

Esztelen pusztítás

A pusztítás fogalmának korábbi meghatározása napjainkban sem változott, csak mind újabb és újabb formában jelenik meg. A közelmúltban többször belebotoltam utónévtelen az esztelen pusztításba és mindig felháborodtam. Már nem tudok elismerni szó nélkül mellette. Adatom olvasóinknak, ítélik meg, jogos-e a felháborodásom.

Üzemünk — a II. sz. bányauzem — 21. szintjének aknarakodóján a szállítás nehéz munkáját könnyítő sűrítettlevegős gépre szerelt fészermérő vandál módon összetörték. Miért? Nem tudni. Ha valaki más célra óhajtott felhasználni, akkor szakavatott kézzel leszereli. De ezt összetörték.

A lanovkánk ülőkéire műanyag szélvédőt szerelték egészségünk megóvása érdekében. A gépkezelőnek szállítási

szünetekben állandó munkát ad a pusztító emberkéz által kilyuggatott, széllel szabdalat szélvédők pótlása. A mire erre itt sem lehet magyarázatot adni.

A következő példám szomorúan jelzi, a pusztítók korosztályi megkülönböztetés nélkül mindenütt megtalálhatók. Őreg Kertváros három utcája által közrefogott csendes gyermek játszótérre is — mint a többire általában — a játékok sokszínűsége a jellemző. A Parképitő Vállalat jóvoltából egy nagyon szép falovat kaptak az apróbb gyerekek. Néhány napon volt csak az örömlük, mert valakik „alkatrészeire” szedték a nagyszerű játékot. Allitól a tizenévesek ennél többre is képesek voltak. Az ő játékokat akadályozó facsemetéket tövestől húzták ki, dobták félre.

KUKAI ANDRÁS

Brigádlátogatás Kaposváron

1978-ban alakult ifjúsági brigádunk a Kísérleti kutatási és automatizálási üzemenben. Latinka Sándor nevével vittük fel és elhatároztuk, hogy közösen meglátogatjuk azt a várost, ahol az országban először termelőszövetkezetek alakultak a Tanácsköztársaság idején, Latinka Sándor vezetésével, irányításával.

A közelmúltban erre is

sor került, Kaposvárra utaztunk. Városnézés után virágot helyeztünk el Latinka Sándor szobránál. Ezután az emlékműzeumba látogatunk el, ahol megismerkedtünk életével, egyszerű öszinteségével, gondolataival és személyi tárgyaival. Mindannyiunkban tovább él emléke, eszméje.

Akl Ferenc

A TORO-100 diesel hidraulikus rakodógépre előírt karbantartást végzi Mayer István lakatos csoportvezető, Sós János autóvillamossági műszerész és Gyimesi József lakatos, a IV. sz. bányauzemben.

Keller Gábor felvétele

Kis kocsmá állt az útkanyarban

A napokban a Sej, haj Rozi klub mellett vitt el utam. Legnagyobb megdöbbenésemre az intézményből bődületes hangerevvel egy régi, népszerű slágeret sodort felém a téli cűg: ...Add ide a didit, a didit akarom, én a didit oda nem adom... és így tovább, és így tovább. Na — gondoltam — ide bemegyünk, biztosan valamilyen szex-szakkör alakult, a szocialista brigádok unalmát elűző célból. Az épületben soha nem tapasztalt óriási tömeg fogadott. A pajkos nótára, ki tudja hányadszor zendített rá ismét a duhaj társaság. A falak mentén sok-sok hordóból csordogált a sör. A legközelebbiből egy vödörbe éppen Kármentő Opor-tó barátom csapolt. Hozzáléptem, a keblére ölelt és elcsukló hangon imígyen szólt:

— Hát te is belépsz, kispofám?

— Ha muszáj?! De mi ez a hancur?

— Hancur? Ez a világ legnagyobb dalárdája és itt igaz ügyért rezegnek a hangszálak. Te nem tudod, hogy itt a kunkorban külföldiek bontják a kultúrcentrumot?

— Azt a kricsnit? Épp ideje! — szaladt ki a számon.

— Látszik, hogy részeg vagy — szólt közbe Kisústi Edömér —, gyere igyál, akkor majd észhez térsz. Az ötödik krigli után már kezdtem kijózanodni és így felkérdeztem az egyik ügyeletes hordóra. Ellentétben a házirenddel, ami így szólt: Mérték a vödör, helyfoglalás az asztal alatt! A dalárda vezérkara, élükön a nótafással, magyarázni kezdett:

— Nézd, kishaver, az a dörgés, hogy amikor először kiáltotta a hírt egy borizú hang az éjszakába: lebontják a népszerű késdobálót, mi tiltakozni kezdtünk. Volt úgy is, hogy napokig nem vettük fel a melót, hanem ott a poharakat. Meg akartuk menteni a kebel-barát épüle-

tet. De ezt nem jegyezte senki, kirúgtak minket! A melóhelyről is, meg záróórakor a kricsniből is. — Így igaz —, szólt közbe Balatoni Boglárka — Ivó, a szomszédom szeret engem is összekeverni a mátkájával. Ez azért van, mert soha nem járt művelődni oda, a vámhöz. Most, hogy lebontják, legjobban lesz, ha hozzáköltözöm, mert különben úgyis minden éjjel agyonmacerál a lépcsőházban.

— A dalárda azért alakult, hogy összeenekeeljünk pár ezer bontottcsirkét. A rosseb egye a reklámot, bontott téglára valót — mondja lila ábrázattal Dörögsei Egyed, érdemei elismerése mellett nyugdíjba helyezett zsbárus. — Az a tervünk, hogy a Mecsek Áruház előtti placcon újra építjük a kricsnit, persze társadalmi munkában.

Nézzd csak Őcsi, már zászlót is hímeztettünk, hat dombbal, s felül egy nagy kriglivel. A kultúrára nem sajnáljuk a pénzt, arra áldozunk. A következő kört én fizetem — bőfögte a levegőtlen teremben, majd nagy robajjal összeesett.

— Nem élet az élet egy jó csehó nélkül — szólt meg a zászlótartó, majd csuklott egy jóízűt. Tudja, én több évig jártam tánciskolába, két féldeci kíséretében vettem át a nyitólépcsős diplomát. Boldogan vállaltam, hogy lobogót bontok a dalárdának, hiszen nemes ügyért kornyikálnak.

Ebben maradtunk, ittunk még pár korsóval, majd illedelmesen helyet foglaltunk a hordó alatt.

Amikor felébredtem megértettem: ez egy rossz álom volt csupán. Aztán, pár nap múlva értesültem arról, hogy ama sportos étterem kocsmájából csehó lett. A nótát azért énekelhetjük, valahogy így: ... Kiskocsmá állt az útkanyarban, úgyse sosem felejtjed el...

Bikavér-ess

MECSKEI Ércbányász

Világ proletárja, egyesüljete!

A MECSKEI ÉRCBÁNYÁSZATI VÁLLALAT DOLGOZÓINAK LAPJA

XVI. ÉVFOLYAM 2. SZÁM

ÁRA 50 FILLÉR

1979. JANUÁR 15.

Szocialista brigádvezetők jubileumi tanácskozása

Az ünnepi ülés elnöksége balról jobbra: Lajer László, a BDSZ titkára, Mértén Pál, a KISZ KB osztályvezető helyettese, dr. Kapolyi László miniszterhelyettes, Havasi Ferenc, az MSZMP KB titkára, Simon Antal, a BDSZ főtitkára, Simon Pál nehézipari miniszter, Virizlay Gyula, a SZOT titkára és Kreffly Gábor, az OBF elnökhelyettese.

„Szocialista módon dolgozni, tanulni, élni.” Ez a felirat fogadta december 16-án azokat a szocialista brigádvezetőket, a Bányai Dolgozók Szakszervezete Központjában, akik a mozgalom kibontakozásának 20. évfordulója alkalmából rendezett jubileumi tanácskozáson részt vettek. A jelenlevőket Simon Antal köszöntötte. Hangsúlyozta: ünnepeljük a mozgalom kezdeményezőit és követőit, akik az elmúlt időszak alatt a bányászok történelmi tradícióihoz híven eredményesen álltak helyt és értek el kiemelkedő eredményeket. A megtett út során törekvéseiket, cselekedeteiket áthatotta a szocialista brigádmozgalom hármasszava: Szocialista módon dolgozni, tanulni, élni.

Jövőt formáló erő

koztak, hogy a közösségben rejlő erőt jobban kihasználják. A gazdasági élet stabilizálásában, a termelés fellendítésében el nem évülő érdeme van a bányász kezdeményezőknél és a követőknek. Szinte egy időben alakultak az első szocialista brigádok Balinkán, Kisgyőnben, Mecseken, az olajbányászat különböző területein és a bányagépgyárakban. A kezdeményezőket gyorsan és sokan követték. Terjedt az a felismerés, hogy a szocialista munkaverseny nemcsak termelési mozgalom, hanem egyik jelentős formálójává a szocialista gondolkodásmóddá, a szocialista magatartásnak. A kezdeményező érdeméről ezért a tisztelet hangján szólunk.

A szakszervezet titkára ezt követően arról szökött, hogy a brigádmozgalom mindig képes volt önmaga megújítására, majd beszédét így folytatta:
— Húsz éve már, hogy bányászatunk fizikai és szellemi munkásai a szocialista építés előmozdításáért életre keltették a munkaverseny-mozgalmat. Az országban elsők között voltak, akik arra vállal-

termelés mennyiségi oldala volt előtérben és jelenleg is, amikor felismerve a korszerű gazdálkodás követelményeit a vállalatok jelentős részében a minőségjavítás, a termelékenység növelése, az anyag- és energiatarakosság kap nagy hangsúlyt.
A bányászati ágazatok termelési feladataival foglalkozva kiemelte, hogy a vállalatok megvanak a feltételeink, de a feladatok mindenkitől, minden poszton és területen az eddigénél nagyobb erőfeszítést igényelnek.
Az előadást követő vitában felszólt Havasi Ferenc, aki az MSZMP Központi Bizottsága nevében köszöntötte a bányai szocialista brigádokat. Meltatta munkájuk eredményeit és utalt az 1979. évi feladatokra, amelyeknek teljesítése a bányászattól és más ágazatoktól is az eddigénél szervezettebb és hatékonyabb munkát igényel.

Simon Pál nehézipari miniszter felszólalásában hangoztatta, hogy a szocialista brigádmozgalom kibontakoztatásával együtt kezdődött meg a bányászat nagyarányú gépesítése. Ma

már a bányamunka, s a bányászat sem olyan, mint húsz évvel ezelőtt. A hatékony munka fontos feltétele, hogy ez a kapcsolat még jobb összhangba kerüljön, sohase szakadjon meg.

A felszóalók örömmel adtak számot arról, hogy növekedett a bányászati munka rangja, megbecsülése. Vállalati küldötteink közül Papp Ernő brigádvezető kapott szót. Felszóalásában foglalkozott a szocialista brigádmozgalom 1958. évi kialakulásával, s örömmel állapította meg, hogy ma a MÉV dolgozóinak már 65 százaléka vesz részt a mozgalomban. A számszerű növekedés mellett minőségileg is sokat fejlődtek a szocialista brigádok. Számptalan kezdeményezés fűződik nevéhez. A nehéz fizikai munka könnyítése érdekében beszerzett modern gépek kezelését megtanulták és folyamatosan képzik magukat. Részletesen szökött a saját brigádjára, az Április 4. bányagépjavitó brigád e

(Folytatás a 2. oldalon)

FELHÍVÁS

A bányai szocialista brigádvezetőinek képviselői, jubileumi tanácskozáson értékelték a szocialista brigádmozgalom húsz év alatt megtett útját, a mozgalom tevékenységének fejlődését, a bányászatban betöltött szerepét és állást foglaltak a jövő feladatait illetően.

A 4840 szocialista brigád 73 ezer tagja képviseletében magunkénak valljuk az MSZMP XI. kongresszusán megfogalmazott célkitűzéseket, a fejlett szocialista társadalom építésének programját, az V. ötéves terv politikai, gazdasági, társadalmi céljait, amelyek megvalósítását legfontosabb feladatunknak tekintjük.

A tanácskozás résztvevői meglepedéssel veszik tudomásul, hogy a szocialista brigádvezetők 1977-ben tartott V. országos tanácskozásán szóvá tett problémák megoldásában, a célkitűzések megvalósításában számottevő az előrehaladás: tovább növekedett a bányászati munka becsülete, rangja; az üzemi demokrácia fórumai fejlődtek, köztük fontos szerepet és tartalmat kapott a szocialista brigádvezetők tanácskozása; fejlődött a szocialista munkaverseny-mozgalom irányítása, szervezése, feltételeinek biztosítása, erkölcsi és anyagi ösztönzése; bányászaink körében fejlődött a munkahely, a vállalat, az egész társadalom iránti felelősség-érzet.

Nagy elismerés és jóleső érzés, hogy a bányászatban dolgozó brigádok közül egy brigád a Munka Vörös Zászló Érdemrend, 7 brigád a Magyar Népköztársaság Kiváló brigádjára kitüntetést kapta meg, 12 brigád a Kongresszusi oklevél tulajdonosa, 32 érdemelte ki a Szakma Kiváló Brigádjára megítélt címet és egyénileg kiemelkedő brigádvezetői munkájukért négyen kapták meg a Magyar Népköztársaság legmagasabb kitüntetését, a Szocialista Munka Hőse címet.

A bányai szocialista brigádvezetőinek tanácskozása megismerve a Magyar Szocialista Munkáspárt Központi Bizottságának 1978. december 6-i határozatát, a népgazdaság helyzetének értékelését, a jövő feladatait, magáévá teszi azokat a célkitűzéseket, amelyek a népgazdaság egyensúlyi helyzetének javítását célozzák. Egyetért azokkal a központi intézkedésekkel, amelyek a gazdálkodás hatékonyságának fokozását, a kül- és belgazdasági tényezők javítását, az életszínvonal megszilárdítását és további növekedése feltételeinek megteremtését szolgálják.

A tanácskozás felhívja a bányai szocialista címért küzdő kollektívákat, általuk a vállalatok, üzemek valamennyi dolgozóját, hogy 1979-ben töretlenül folytassák a szocialista munkaversenyt, kezdeményezéseikkel, vállalásaikkal és azok maradéktalan teljesítésével járuljanak hozzá a fenti célkitűzések valóra váltásához.

1979-ben jelentős történelmi évfordulót ünnepelünk: március 21-én lesz 60 éve a Magyar Tanácsköztársaság megalakulásának. Legméltóbb megemlékezés, ha az éves szocialista munkaverseny ennek jegyében folyik, ha minden eddigénél nagyobb eredmények születnek.

Az V. ötéves terv teljesítése, népünk jóléte érdekében mindenki — a bányászat hagyományaihoz hűen — a maga területén teljes erejével munkálkodik.

A szocialista munkabrigádok hatékonyan segítik a tervek teljesítését, energiahordozókban (szén, kőolaj, földgáz) a fogyasztók tervén felüli igényeinek kielégítését. A mennyiségen kívül mindenütt fordítsanak nagy gondot a minőségre és a választékra.

A kollektívák önként vállalt kötelezettségei irányuljanak a mennyiségi feladatok teljesítése mellett a hatékonyság, a gazdaságosság, a jövedelmezőség növelésére. Törekedjenek a termelékenység emelésére, kezdeményezzék a helyi lehetőségek, munkahelyi tartalékok jobb kihasználását, segítsék a beruházások időben és a tervezett költségen belüli megvalósítását. Figyelmesebben, biztonságosabban, fegyelmezettebben végezzék munkájukat.

A tudomány és technika vívmányait hatékonyabban alkalmazzák. A szocialista brigádok napi tevékenységük során az állóeszközökkel, gépekkel, anyagokkal, munkaerővel és idővel gazdálkodjanak jobban.

A szocialista brigádok mutassanak példát a termelésben, a tanulásban, a közösségi életben. Legyenek a dolgozó tömegek olyan vezető kollektívái, amelyek úttörő, mozgósító, nevelő, kezdeményező szerepet töltenek be az üzem, a vállalat életében. Emeljék az önmaguk és a társaik iránti követeleményeket.

A tanácskozás felhívja a bányászati vállalatok, üzemek, intézmények műszaki, gazdasági vezetőit, szakszervezeti és KISZ-szerveit, hogy minden rendelkezésükre álló eszközzel segítsék és támogassák a szocialista brigádmozgalom további fejlődését, magasabb színvonalra való emelését. Irányítsák a vállalat legfontosabb feladatainak megoldására a brigádok kezdeményezéseit, munkamozgalmaikat. A versenyelőket és feladatokat legyenek személyre szabottak, konkrétak, reálisak, értékelhetők.

A jubileumi tanácskozás résztvevői bizonyosak abban, hogy a bányai szocialista munkabrigádjára magáévá teszi a felhívásban foglaltakat és cselekvően részt vesz a mozgalom továbbfejlesztésében, ezáltal hozzájárul egész társadalmunk előrehaladásához.

Nők tanácskozása az EDÜ-ben

A dolgozók kérdenek az üzem- vezető válaszol

Évek óta hagyomány az EDÜ-ben, hogy év végén összehívják a nők tanácskozását, ahol a nőbizottság számot ad munkájáról és az üzemvezetésre válaszul a nők különböző kérdéseire.

Róka Péter üzemvezető a kérdésekre válaszolva elmondta, hogy az üzem termelési eredménye a tavalyinál jobb, nyereségrészesedésre az elmúlt évihez hasonlóan számíthatnak a dolgozók. A béremelésről elmondta, hogy az irányelv 6 százalék, de függ még a tervtárgyalásoktól és az összbizalmi értékeléstől. A 10 százalékos különlegességi pótlékot különösen a takarítónők tartják kevésnek. Mint megtudtuk, ezt még az 1950-es évek közepén állapították meg, de nem a vállalatunk. Ennek módosítására csak a felsőbb szervek adhatnak engedélyt. Az új laboratórium átadása ez év bányásznapján lesz. A belső munkák gyorsítására nincs lehetőség, mert ezt külső cég végzi. A villamosgép-javító műhelyben dolgozó nők gondjait munkaidő csökkentésével, kiemelt bérfejlesztéssel, a nagy gépek javítását prémizálással szeretné megoldani az üzemvezetés. A szakmunkásbizonyítvány könnyebb megszerzését házi tanfolyam indításával segítjük elő — mondta az üzemvezető.

Keller Gábor

Az EDÜ Szinkron szocialista brigádja a Szolgáltató üzem részére egy 320 kW-os RDK típusú kompresszor motor állórész tekeréseit szalagozza.

Beszámoló taggyűlésre készül az I. sz. körlet

Az MSZMP XI. kongresszusa és a KB határozata értelmében a pártalapszervezetek most készülnek az éves beszámoló taggyűléseire. Ezek a taggyűlések a tagság és vezetőség munkájáról kritikus és önkritikus szellemben adnak számot. A II. sz. bányász I. körlet pártalapszervezetének titkárát, Cserna Sándort kértük meg, tájékoztasson bennünket hogyan készül a tagság és az alapszervezet vezetősége a beszámoló taggyűlésükre.

— Erre a taggyűlésünkre mindig nagyobb figyelemmel készülünk, mint az év bármely taggyűlésére. Pártcsoporttervezéssel kezdjük, ahol minden kommunista párttagbiztosát értékeljük. A vezetőségi tagok és feladattal megbízott elvtársak elkészítik a saját jelentésüket, s aztán én fordítom le egy közös nyelvre, amely már a kollektív munka tartalmazza az alapszervezet cselekvési programjának és munkatervének teteles értékelését. Részletesen foglalkozunk az alapszervezet gazdasági munkát irányító, ellenőrző, segítő tevékenységével. Persze nem hanyagoljuk el az egész éves ideológiai munka értékelését sem. Így

például a pártépítést, a KISZ-ből az utánpótlás kiválasztásának munkáját a különböző tömegszervezetekben dolgozó kommunisták munkáját. A beszámolóban foglalkozunk az alapszervezet szervezeti életét érintő kérdésekkel és a fegyelmi helyzettel. A termelési elősegítő szocialista brigádmozgalmunk munkáját is értékeljük. Párttagjaink munkakörüknek fogva és kommunista kötelességből nagyban befolyásolhatják a körlet gazdasági munkáját, hiszen a körletvezetés és majdnem minden szakvezető, csapatvezető vajárunk párttag. A beszámolóknak akkor jó, ha az a valóságot tükrözi, még annak árán is, ha rossz eredményekről kell szólni.

— A Központi Bizottság irányelvei szerint a jövő feladatait is tartalmaznia kell a beszámolóknak. Ezt elsősorban meghatározzák az 1979-es év gazdasági feladatai — lebontva egységünkre — és azok maradtalan végrehajtására való mozgósítás. Másodsorban az 1978-ban feltárt hiányosságok kijavítása is a feladataink között szerepelnek majd. Így készülünk mi a beszámoló taggyűlésünkre.

Kukal András

Igy is lehet

Érdekes és szép kezdeményezésként könyvelhető el az a rendezvény, melyet a III. sz. bányász irodal KISZ-alapszervezete tartott a közelmúltban, s amelyre a gyűlésen levő kismamákat gyermekeikkel együtt hívta meg.

Az alapszervezet által patronált Acsády utcai úttörők kedves műsora állították össze erre az alkalomra és játszottak a vídám csemetékkel.

A KISZ-fiatalok beszámoltak a mozgalmi munkájuk sikereiről és problémáiról, a fiatal anyukák pedig megvitatták a gyermeknevelés napi gondjait.

Néhány óra múlva, amikor csitulni kezdett a gyermekzsivaj és a szendvics is elfogyott, elégedetten öltözködött mindenki, mert kellemesen, jól érezte magát meghívott és vendégként egyaránt.

H. I.

Verseny- értékelés

Lezajlott a KMP megalakulásának 60. évfordulója tiszteletére indított éves munkaverseny értékelése a III. sz. bányászban. A termelő- és kiszolgáló brigádok teljesítményeit vizsgálta a versenyértékelő bizottság. A feladatok végrehajtása során szép eredmények születtek. Csapatunk zöme teljesítette vállalásait. A végső sorrend a következőképpen alakult:

A többszakos fejtési csapatok versenyében első helyen a munkaverseny kezdeményező 34-es ifjúsági szocialista brigád végzett 119 százalékos tervteljesítéssel, második a 18-as szocialista brigád 118,3, harmadik a 64-es csapat 118 százalékos teljesítménnyel.

A vágathajtó csapatok közül az első két helyezettet jutalmazták: 1. az 59-es szocialista brigád 120 százalékkal, 2. az 58-as szocialista brigád 113,7 százalékos teljesítménnyel.

Az egyszakos csapatok versenyében a 70-es csapat teljesítették tervüket.

A bányafúrás csapatok közül a B-7-es volt a legjobb 143,3 százalékkal, a perforátoros brigádok közül pedig a P-2-es 146,6 százalékkal.

A kiszolgáló brigádok első három helyezetteje: a gépészeti Ságvári szocialista brigád, a Zrínyi Miklós vasútépítő szocialista brigád, valamint a VI-os körlet Széchenyi lakatos brigád.

A munkaversenyen kívül dolgozó szocialista brigádok tevékenységének értékelésére januárban kerül sor.

Herendi István

Beszámoló taggyűlések

Az MSZMP KB Titkársága határozata értelmében a beszámoló taggyűléseket 1979. január 15. és február 28. között tartják pártalapszervezeteink az alábbiak szerint.

II. sz. bányász I-es körlet: január 30., 14 óra, kistanácssterem; a megyei pártbizottság képviselőjében részt vesz Farsang János. III-as körlet: január 30., 14 óra, nagytanácssterem; a vállalati pártbizottság képviselőjében részt vesz Bimbó József. IV-es körlet: január 31., 14 óra, kistanácssterem; a vállalati pártbizottság képviselőjében részt vesz Bogár Imre. V-ös körlet: január 31., 14 óra, nagytanácssterem; a vállalati pártbizottság képviselőjében részt vesz Borbély Istvánné. Gépészeti fúrás: január 30., 14 óra, gépészeti ebédlő; a vállalati pártbizottság képviselőjében részt vesz Bugyik János. Szállítás: január 31., 14 óra, aknamélyítők helyisége; a vállalati pártbizottság képviselőjében részt vesz Bujtor Béla. Iroda: február 1., 14 óra, kistanácssterem; a vállalati pártbizottság képviselőjében részt vesz dr. Csóvári Mihály.

III. sz. bányász I-es alapszervezet: január 31., 16,30 óra, Központ tanácssterem; a vállalati pártbizottság képviselőjében részt vesz Bozó Dezső. II-es alapszervezet: január 25., 16,30 óra, Központ tanácssterem; a vállalati pártbizottság képviselőjében részt vesz Földes András. III-as alapszervezet: január 25., 16,30 óra, Központ tanácssterem; a vállalati pártbizottság képviselőjében részt vesz Gelsz Ferenc. Gépészet: január 24., 16 óra, Központ tanácssterem; a vállalati pártbizottság képviselőjében részt vesz Tukora István. Szállítás-bányafúrás: január 24., 15,30 óra, Központ tanácssterem; a vállalati pártbizottság képviselőjében részt vesz Juhász Józsefné. Iroda: január 23., 16 óra, Központ tanácssterem; a vállalati pártbizottság képviselőjében részt vesz Fűrös Ferenc.

IV. sz. bányász I-es körlet: január 23., 14 óra, kistéke; a vállalati pártbizottság képviselőjében részt vesz Juhász Károly. II-es körlet: január 24., 14 óra, kistéke; a vállalati pártbizottság képviselőjében részt vesz Rác Gyula. V-ös körlet: január 18., 14 óra, tanácssterem; a vállalati pártbizottság képviselőjében részt vesz dr. Patla Károly, a megyei pártbizottság képviselőjében Vener János. IV-es körlet: január 17., 14 óra, kistéke; a vállalati pártbizottság képviselőjében részt vesz Kovács Miklósné. Gépészet: január 23., 14 óra, gépészeti kistéke; a vállalati pártbizottság képviselőjében részt vesz Bárácz István. Iroda: január 25., 15 óra, tanácssterem; a vállalati pártbizottság képviselőjében részt vesz Biró József.

Eredősítő üzem ércelőkészítő: január 17., 13,45 óra, I. üzemegység pártbizottság; a vállalati pártbizottság képviselőjében részt vesz Bús Béla. Tűró-örklő alapszervezet: január 24., 15 óra, Központ tanácssterem; a vállalati pártbizottság képviselőjében részt vesz Cser János. Vegyi üzemegység alapszervezete: január 23., 14,30 óra, Központ tanácssterem; a vállalati pártbizottság képviselőjében részt vesz Dimák István. Gépészet: január 18., 15 óra, Központ tanácssterem; a vállalati pártbizottság képviselőjében részt vesz Halász István. Hivatalt alapszervezet: január 18., 15 óra, Központ tanácssterem; a vállalati pártbizottság képviselőjében részt vesz Kovács István.

Szolgáltató üzem gépkocsiszállítási alapszervezete: január 16., 15,30 óra, Központ tanácssterem; a vállalati pártbizottság képviselőjében részt vesz Kasik György. Gépműhely-iroda: január 18., 15 óra, tanácssterem; a vállalati pártbizottság képviselőjében részt vesz Varga Jenő. Öntöde: január 17., 14 óra, Öntöde tanácssterem; a vállalati pártbizottság képviselőjében részt vesz Sóstai József. Bányászati alapszervezet: január 16., 15,30 óra, Központ tanácssterem; a vállalati pártbizottság képviselőjében részt vesz dr. Nyémi Károlyné. Villamos-üzemvitel: január 19., 15 óra, tanácssterem; a vállalati pártbizottság képviselőjében részt vesz Nébli Imre.

Kutató-mélyfúró üzem alapszervezete: január 23., 16,15 óra, Központ tanácssterem; a vállalati pártbizottság képviselőjében részt vesz Nagy Zsigmond.

Kísérleti kutatási és automatizálási üzem alapszervezete: január 26., 16 óra, Központ tanácssterem; a vállalati pártbizottság képviselőjében részt vesz Bujtor Béla.

Központ I-es alapszervezet: január 25., 16 óra, Központ tanácssterem; a vállalati pártbizottság képviselőjében részt vesz Mészáros István. II-es alapszervezet: január 19., 16 óra, munkásszálló C épület, II. emelet 12.; a vállalati pártbizottság képviselőjében részt vesz Varga Jenő. III-as alapszervezet: január 17., 16 óra, Központ tanácssterem; a vállalati pártbizottság képviselőjében részt vesz Tukora István. IV-es alapszervezet: január 19., 16 óra, Központ tanácssterem; a vállalati pártbizottság képviselőjében részt vesz Kovács István.

A központ pártvezetősége január 10-én 16 órától tartja küldöttgyűlését a Központ tanácssteremben. A vállalati pártbizottság képviselőjében részt vesz Kovács István.

VARGA JENO

Szocialista brigádvezetők jubileumi tanácskozása

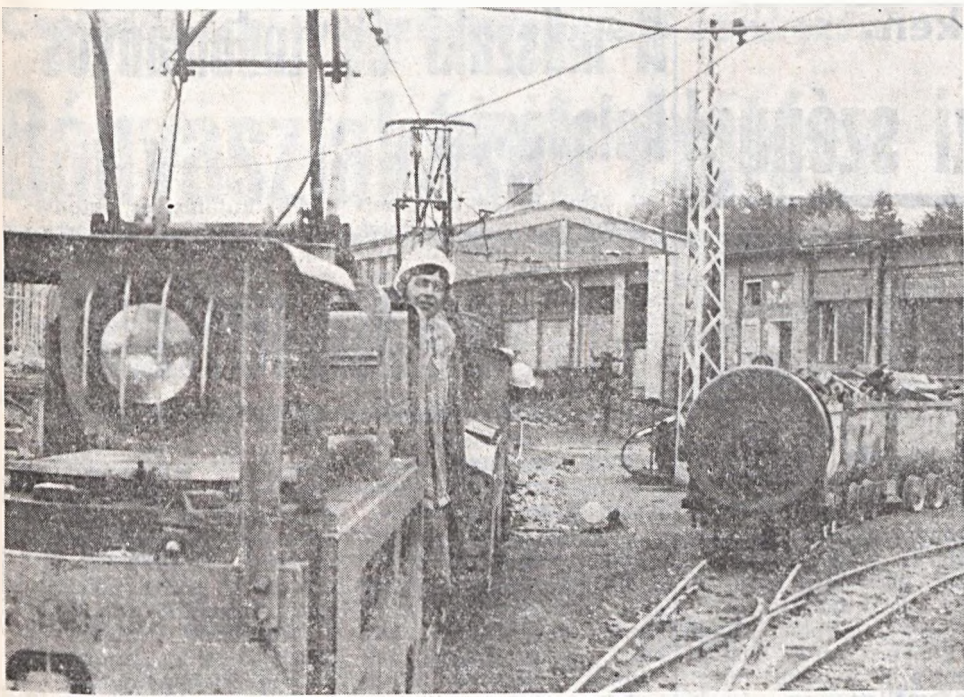
(Folytatás az 1. oldalról)

redményeiről is. A sokrétű patronálási munkáért pl. három alkalommal nyerték el a városi tanács Aranydiploma kitüntetését.

A brigádmozgalmában elért eredmények elismeréseként Simon Pál miniszter tíz dolgozónak a Kiváló Bányász, tizenegyenek pedig a Kiváló Mun-

kaért kitüntetés adta át. Vállalatunk dolgozói közül *Gadó István* (II. sz. bányász) Kiváló Bányász miniszteri kitüntetésben részesült, *Papp Ernő* (Szolgáltató üzem) Elismerő oklevelet és tárgyjutalmat kapott.

A tanácskozás részvevői felhívással fordultak a bányász dolgozóikhoz, a munkaverseny további folytatására.

Keller Gábor felvétele

Szünet nélkül csattog a vágányzár

Délelőtt fél kilenckor a műszakj népes utolsó kocsiját is elnyeli az északi táró. Még hallatszik a távolodó mozdony csengetése, de egy másik gép már teli szerelvényt tol át a III. sz. bányauzem fedett rendezőjén a döntők felé. A másik vágányon üresek várják, hogy a népes után eredhessenek és valamelyik szállítóaknáról helyet cseréljenek teli társaikkal. A diszpécserfülkéből valamennyi sínpart belátni. A pályaudvar forgalmistája sok kilométer föld alatti vasúthálózat és a rendező forgalmáért felelős. A teli csillék sokasága áramlik a csillemérő felé. A napszínti mozdonyos négy méteres bányafákkal megpakolt pályakocsikat kapcsol a szerelvényre. Hamarosan új szerelvény indulhat. Fürch János diszpécser szobájában a felvillanó lámpák egész sora utasításra vár. A gyors döntéseket közel húszéves tapasztalat segíti. A lámpások egyikén ismét felvillan egy égő. Már nyúl a telefonért:

— A hármas bunker megtelt, kocsit kérek alá! — majd felém fordul.

— Pedig délelőtt nincs is olyan nagy hajtás. Ilyenkor többnyire anyagozunk. Az éjjelen csaknem teljesen lecseréli a csilleparkot. A legtöbb munkánk délután adódik, akkor a legnagyobb a telepítettségünk is.

A Szolgáltató üzem föld alatti szállítási üzemegység dolgozóit közül most éppen a Kun Béla szocialista brigád van műszakon. Ebben a komplex brigádban megtalálhatunk a mozdonyvezetőktől a föld alatti fékekig, a külszíni döntősöktől a vágányzárkezelőkig, az ügyeletes lakatosoktól a villanszerelőig mindenkit.

Haraszi Józsefné 1960 óta végzi felelősségteljes munkáját: méri az anyag súlyát és minőségét. Fülkéje előtt egy mérlegre gördül minden csille, két, úgynevezett tepszi közé és fenn, a számkijelzős műszereken azonnal leolvasható a mérések eredménye. Csupán a csillék sú-

lyát kell beprogramozni a szerint, hogy milyen típusú.

— Sajnos elég gyakori a rosszul töltött csille, pedig a bányászok tudják, hogy súlyt is mérünk — mondja Harasztiné.

Szinte szünet nélkül csattog a vágányzár és a váltó mindig a megfelelő döntőhöz tereli a csilléket. Péter János külszíni felvigyázó, aki a döntősök irányítója, nemcsak utasításokat ad, hanem mindenhol ott van, ahol valami probléma adódik. Lán- és fogaskerekes csilleforgatók segítségével fordul az anyag a bunkerekbe. Vibrátorok és légkalapács biztosítja, hogy a csillék kiürülve kerüljenek a fokrafordítóra. A nagy zajban alig értem a felvigyázó szavait, aki a különböző berendezések működését, előnyeit, hátrányait magyarázza.

— Amióta itt dolgozom — mondja —, sokat javultak a munkafeltételek. 1957 óta voltam én már vájvégen is, de ott sem voltam fáradtabb műszak után, mint itt az első időkben. Ma már szinte mindent gépek végeznek és egyre tökéletesebb berendezések teszik biztonságosabbá és zökkenőmentesebbé a munkánkat. Csak egy példát mondok; gyakori volt a garatokban elakadt kövek okozta üzemzavar, amely nemcsak a termelésben okozott kiesést, hanem komoly forrása volt a baleseteknek is. A régi garatnak még a torkán akadt a „mugli”, de ma már két olyan garatunk is van, amiből akár egy csillét is kikapsolhatunk anélkül, hogy az elakadna. Ebben az évben pedig valamennyi döntőre ilyen garatot szerelnek fel.

Búcsúzik. Siet vissza a dolgára. Lassan magam mögött hagyom a rendezőt. Az úton bikák húznak el melletttem. A hatalmas autók elől kicsit ijedten állok félre. Visszafordulok és a meddőhányón egy — innen játékautónak tűnő — társukat látom szabadulni sok tonna terhétől.

Nógrádi Gábor

Öntudatos, becsületes munkával

Kemény emberek

A III. sz. bányauzem déli akna, nyugati 4-es szállító vágatában megálltunk egy feltörés előtt.

— Ott fent dolgozik a 34-es csapat — törte meg a csendet Holub Ferenc körletvezető-helyettes —, ha beszélni akarnak velük, nincs más választásunk, mint, hogy felkapaszkodjunk a létrán.

A fejtésben a csapat tagjai az iránykamra oldalbéléletét végezték. Turcsi István csapatvezető várja a bemutatkozást követően, mint egy jó házigazda, magyarázni kezdett:

— Látják, műfőte alatt dolgozunk — mutatott lámpájával megvilágítva a dróthálóra. — Két méter után már nem lesz ez a fejtés felett, „élő” köztében haladunk tovább. Az ércet úgy jó tíz méter jövesztése után érjük el.

— A csapat novemberben 142 százalékra teljesítette havi tervét, s bár e szám önmagáért beszél, mégis arról érdeklődöm, mi kell az ilyen jó teljesítményhez?

— Több dolog kell ahhoz, hogy egy csapat jó eredményt érjen el, s talán az öntudatos, becsületes munkára is szükség van. Tudja, sokan megkérdezték már tőlünk azt, van-e szerepe eredményeinkben a szocialista brigádmozgalomnak? Ezt a kérdést szeretem ilyenkor egy kicsit megbolygatni. Lehet, ha nem lennének szocialista brigád, munkánk ugyan ilyen lenne, de más nem.

— És a pénz a borítékban?

— Pénz, pénz — mondja kissé ingerülten, erőteljesen megnyomva a szót.

Az üzemi munkaverseny 1979. évi célkitűzései

Az évről évre emelkedő termelési eredmények egyik jelentős befolyásoló tényezője, mozgató rugója a dolgozók munkaverseny-mozgalma. Üzemeink munkaskollektíváinak versenyszellemét dicséri, hogy minden esztendőben megtalálják és maguk elé tűzik a követendő célt, versenyre hívják egymást, vállalásokat tesznek, s e feladatokat a csatlakozott brigádok túlnyomó többsége maradéktalanul teljesíti is. Ezek az eredmények teszik tulajdonképpen lehetővé, hogy valóra váljanak az üzemi és vállalati tervek.

— Milyen eredményeket hozott üzemi vonatkozásban az 1978. évi munkaverseny? — kérdeztem Németh Lajostól, a III. sz. bányauzem főmérnökétől.

— Üzemünkben a munkaversenynek ma már ha-

gyományai vannak. Terhözott üzemi vonatkozásban az 1978. évi munkaverseny jubileumi ünnep méltó megünneplése tisztebányauzem főmérnökétől.

teljesítése érdekében. A különböző munkaversenyek kibontakozásáról elmondható, hogy brigádjaink igen kezdeményezőek. Így volt ez 1978-ban is. Különböző üzemi fórumokon a brigádok vezetői tájékoztatást kaptak a feladatokról. E feladatok ismeretében brigádjaink vállalásait úgy tették meg, hogy üzemi szinten éves feladataink az Elüzem szintnek megfelelően teljesítve legyenek. Brigádjaink munkájáról elmondható, hogy az év eleji kezdeti nehézségek ellenére teljesítették vállalásaikat. A KMP megalkulásának 60. évfordulója tiszteletére vállalták, hogy 1978. november 24-re balesetmentesen, költségmegtakarítással fejezik be éves tervüket. E vállalást harminc brigádunk teljesítette. A munkaversenyhez csatlakozott brigádok közül mindössze tíznek voltak lemaradásai az értékelés időpontjában. Költségmegtakarításban éves szinten 30,8 százalékos limitanyag-megtakarítást eredményeztek a vállalások. A versenymozgalomban részvevő brigádok technológiai fegyelmé jó volt, s így a munkaverseny az üzem összeredményét pozitívan befolyásolta.

— Az üzem ez évi munkaverseny-mozgalmát milyen célkitűzések motiválják?

— A termelő brigádok versenyében a következő célkitűzéseket tartom a legfontosabbaknak: az 1979. évi feladatok teljesítése érdekében brigádonként 1—1,5 százalékos teljesítménytöbbletet kell produkálni, a műszakszám és a munkaidőalap teljesítése mellett. Lényeges tennivaló a költségek csökkentése, a technikai gépi berendezések élettartamának növelése, a technológiai előírások betartása, a balesetmentes munkavégzés, a munkahelyi rend és fegyelem betartása.

— A kiszolgáló brigádok munkaversenyében a vájvégi csapatok maradéktalan kiszolgálását tartom a legfontosabbnak. Ezen kívül az gépi berendezések üzemszerű használatát, a veszteségidők csökkentését, a balesetmentes munkavégzést, a műszakszám és a munkaidőmérték teljesítése kíván brigádjainktól komoly erőfeszítéseket.

— Megítélése szerint az utóbbi időben tapasztalt lendületes munka folytatására számíthatunk-e?

— Említettem már, hogy 1979-ben is nagy szükség lesz a szocialista munkaversenyre. Éppen ezért számítottunk arra, hogy szocialista brigádjaink munkalendülete folyamatos lesz, mert véleményem szerint, csak folyamatosan jó összteljesítményekkel válhatnak valóra az üzem célkitűzései — mondta befejezésül Németh Lajos főmérnök.

Szabó Győző felvétele

— Ez komoly mozgatórugó és az ember ezért jön a bányába. De a későbbiekben nemcsak ezért marad. Megszokja a légkört, a munkatársakat. Igaz, a több pénz is, melyből többet is lehet elkölteni — mondja ravaszok mosolygallyal.

— A vállalások teljesítése mind jobban összekovácsolja a csapatot. Mind a hatan fiatalok vagyunk, jó a hangulat köztünk, együtt és egymásért dolgozunk, de tanulunk is. Hármunknak van szakértettségje, s egyik társunk most jár a gépipariba. Szóval, ha csak a pénz kellene, biztosan nem jártunk volna középiskolába. A bányában kemény emberek dolgoznak és keményen fogják egymás kezét. A brigádmozgalom egy jó fogódzó, csak erősen meg kell markolni — s mintegy hangsúlyt adva a szónak a helyére szorított egy bélelődeszkát.

Bányai, közgazdasági és gépipari technikai végzettséggel dolgoznak a fejtésben, kimagasló eredményeket érnek el, magukévátéve a hármas követelményt. Szocialista módon dolgozni, tanulni és élni. Erről így beszélt a csapatvezető:

— Nézze, Perényi László,

Veress Tamás

Herendi István

Kiránduló- központ a Jakabhegy

December 6-án az Ifjúsági Házban számos érdeklődő gyűlt össze megvitatni a Jakabhegy és környezetének fejlesztési tervét. Jó néhány évvel ezelőtt a Magyar Hidrológiai Társaság hozott létre egy munkacsoportot, melyben hidrológusok, erdészek, geológusok, régészek, biológusok, építészek vettek részt. Feladatuk az említett terület védetté nyilvánítása javaslatának elkészítése volt. Ez még 1977-ben meg is történt. Azóta az előtervezések folytatók annak érdekében, hogy a Jakabhegy, mely sokirányú érdekessége miatt szinte egyedülálló az országban, mielőbb egy rendezett, jól megközelíthető, magyarázó, útmutató táblákkal ellátott kirándulóközpont legyen.

Az említett előadásorozaton szó volt a megközelítési útvonalak terveiről. Az ürögi útelágazástól már kezd kialakulni egy sétaút a patak mentén egészen az Egervölgyi tóig, innen turistaút vezet a Jakabhegyre. Gépkocsit utat terveznek a Szentkúti erdészház felől, parkolóval a természetvédelmi terület határán kívül. Vállalatunk szakmailag leginkább érdekli a szabadtéri földtani múzeum terve. Az elképzelések szerint egy rövid sétaút lenne a cserkúti templomtól a tőle délre fekvő domborsorig. A másik útvonal Kővágásházról indul ki és az ismert konglomerátumkibúváson nyugatról keleti irányba végighaladva a Babás szerköveknél fordulna északra. A régi kőbányát érintve jut fel az ember a Jakabhegyre, ahol a Zsongorkó, Remetebárány, Kolostor tó tekinthető meg. Ily módon a két sétaút szinte felfűzi a földtani érdekességeket, amelyeknek mindegyikénél táblán elhelyezett szövegek, rajzok magyarázzák meg a látnivalókat. E földtani múzeum nem az első lenne hazánkban, de érdekességénél és összetettségénél (növény- és állatvilág, régészeti emlékek egy helyen) fogva, megfelelő előkészítés és megfontolt ütemű kivitelezés után méltó versenytársa lenne a többinek.

A szervező bizottság ezért szívesen fogadja a Magyarhoni Földtani Társulatban működő, a MÉV-nél dolgozó geológusok szakmai segítségét, de bő lehetőségek nyílnának, a tervek végleges elkészítése után a többi szakma, az üzemek dolgozóinak társadalmi munkájára is.

K.—L.

Földtani kirándulások a Mecseken Ismerkedjünk a mecseki szénnel

A hatalmas páfrányokkal, zsurlófélekkel benőtt őserdőben zajlik az élet. Ősi, ma már kihalt állatok viaskodnak egymással, küzdenek a mindennapi élelmükért. Am, egyszer egy hatalmas meteorit zuhan a földre, az erdő lángbaborul, minden elpusztul. A Föld, mint egy újraéledő nap lángbaborul, majd mindent ellep az áradat, a leégett őserdők faszenét belemeti az iszap. Ezt az ősi faszenet bányásszák ma, mint kőszén. Így írja le Jókai Mór Fekete gyémántok című regényének bevezetőjében a szén keletkezését. Gyönyörű, szemléletes kép. Csak egy baja van: nem igaz.

Ismerkedjünk meg egy kissé testvérállatunk termékével, a szénrel és a mecseki előfordulással.

A kőszén nem ősrégi faszen, mint ahogyan régen gondolták, hanem egy különleges földtanij folyamat terméke. A kőszén növényi anyagokból keletkezik ott, ahol a növényzet nagyon dús, s elpusztulása után nem érintkezik közvetlenül levegővel. Ez esetben ugyanis a szerves, magas elemi széntartalmú vegyületek kémiai reakcióba lépnek az oxigénnel, eloxidálódnak, azaz lassan elégnak. Ha azonban az elpusztult növényi anyagok víz, vagy iszap alá kerülnek, akkor oxigén nem fér hozzájuk. Ez tengerparti vagy édesvízi lápokban következhet be. A szerves vegyületek ugyan itt is szétbomlanak, de az eltávozó gázok (pl. metán) szénben viszonylag szegények, így a visszamaradó anyagok elemi széntartalma egyre dúsul. A növényi anyagból előbb tőzeg, majd lignit, barnakőszén, feketekőszén, a folyamat beteljesülése esetén pedig antracit lesz. Mindez persze sok-sok millió év alatt játszódik le, miközben a kőszén mélybe süllyedhet, vetők járhatják át, felgyűrődhetnek, tehát különböző földtani folyamatok hatása alá kerülhetnek.

A mecseki feketekőszén-telepek mintegy 140 millió

évvél ezelőtt keletkeztek. Ebben az időben az ősmecsek egy része kiemelkedett már a tengerből, a partközélemben a trópusi jellegű éghajlaton dús növényzetű mocsarak alakultak ki. Az elpusztult növényzet a víz, később a kissé előrenyomuló tenger üledékei, homok, iszap, meszes iszap alá kerültek. Ez a folyamat többször megismétlődött, itt sok szénregetet tartalmazó összetétel alakult ki. A további hosszú földtörténeti időszakban vastag üledékek rakódtak rá, a nagy nyomás elősegítette a széneseési folyamatot. Több helyen vulkáni telérek törtek rajta keresztül, itt természetes kocsz keletkezett. A kőszén e hosszú idő alatt eljutott a feketekőszén állapotba, fűtőértéke 5—6000 kalória.

Itt található Magyarország egyetlen kocszolható kőszene, gazdasági jelentősége tehát óriási. A földkéreg szerkezeti mozgásai a területet igénybevették, ez megmutatkozik a szén-telepek meredek dőléseiben, amely igen nagy mértékben kihat a művelési módra — elsősorban nehézségeket okoz —, valamint a gépesítés lehetőségeire. A vastag záró fedőösszetétel miatt az egyes telepekben rengeteg metán maradt vissza, amely sajnos gyakran okoz balesetet. Eppen a legutolsó idő-

ben volt erre szomorú példa. A gáz egy részét mesterségesen le tudják csapolni előfűrésokon keresztül. A gyengébb minőségű szenet az erdmű hasznosítja, árammá és hővé alakítja energiáját.

A kőszén-összetétel gyakorlatilag „S” alakban húzódik Pécsbánya—Vasas—

Komló—Zobák—Máza—Szászvár vonulatában. Jelenleg Pécsbánya és az északi szárny bányászata elenyésző, a központ Komló és Zobák. Pécssett viszont jelentős a külszíni fejtés. Mindemellett az északi szárnyon sikeres és biztató kutatások folynak. A pécsi kőszénmedencében 175 darab öt centiméter-nél vastagabb kőszéntelep ismert, ebből 20—28 telep van művelés alatt (területenként változó), ezek vastagsága 0,3—7 méter között változik. Érdeklőség a főleg Vasas területén található gömbhéjas elválású gömbkőszén, mely valószínűleg többirányú nyomás hatására jött létre. A különböző széntípusokról, települési módjukról szép anyagot láthatunk a Pécsi Bányászati Gyűjteményben.

A pécskörnyéki szenet a helyi kovácsok 1785-től hasznosították, de a tényleges, szakszerű bányászati munkák 1808-ban kezdődtek. Persze meseszerű történet is van erről. Eszerint az egyszeri juhászgyerek táborúze nem akart kialudni, így fedezték fel a külszíni bukkanó kőszéntelepeket a mai Lámpás-völgyben. Ez pedig úgy kapta nevét, hogy részben a saját magától begyulladó szén tüzel, részben az esténként hazaballagó bányászok lámpái világítottak a völgyben.

Koch László

A műszaki és tudományos haladásért

A Műszaki és Természet-tudományi Egyesületek Szövetsége 1948-ban alakult. A szövetség 32 tag-egyesülete a műszaki, agrár- és természettudományok úgyszólván minden ágát felöleli. Az egyesületek a szorosan vett szakmai kérdéseken túlmenően a műszaki tudományos haladással összefüggő gazdasági és társadalmi kérdésekkel is foglalkoznak.

A tudományos egyesületek egy része már a felszabadulás előtt is működött, nem egynek sok évtizedes hagyományai vannak. Az egyesületek legtöbbje azonban a felszabadulás után alakult. Tagjaik száma ma már meghaladja a száznegyvenezretet.

Az egyesületek szakmai kongresszusai, konferenciái színvonalukkal és a külföldi résztvevők nagy számával a nemzetközi tudományos életben is méltán keltenek általános figyelmet és elismerést.

A szövetség 32 tagegyesülete között találjuk az Országos Magyar Bányászati és Kohászati Egyesületet, mely a múlt században alakult 1892-ben. Az egyesület egyik helyi csoportja — a Mecsekalkjai csoport — a vállalat bányászati szakembereire épül. Tevékenységükről kérdeztük Sallai Árpád beruházási osztályvezetőt, a csoport titkárát, aki a következőket mondta:

— Az a gondolat, hogy a bányamérnökök és technikusok szellemi kapacitását az egyesület összefogásával igyekezzünk a vállalat szolgálatába állítani 1959-ben vetődött fel. Ekkor mintegy 30 fővel alakult meg a csoport, amely az évek során növekedett, s ez évben 126 főt tartunk nyilván.

Az 1978-as évben a Kí-

sérleti kutatási és automatizálási üzem alcsoportjának rendezésében svédországi tanulmányi beszámoló keretén belül ismerkedtettem meg a tagok a svéd Alimak feltörésvívítő padozat alkalmazhatóságával.

— A francia uránbányászban alkalmazott művelési módokról egy franciaországi tanulmányúton részt vett tagtárs tartott beszámolót. A II. sz. bányászati alcsoport rendezésében téma volt a PK-60-as előtöltő alkalmazása, valamint ennek és a Minirondó, illetve az SZBK-2 NSZ fűrókocsik költség összehasonlítása.

— Ezeket az előadásokat mintegy 50—60 fő vesz részt. Minden év utolsó hónapjában vacsorával egybekötött családi estet rendez a csoport, ahol a házastársak részvételével együtt fejeződik be az éves egyesületi élet.

— Decemberben szerepelt a MTESZ programjában helyi csoportunk hároméves munkájáról a beszámoló. A vezetőség a csoport munkáját értékelve elismerően nyilatkozott. A jövőt illetően a csoport egyik feladata, hogy a vállalatnál dolgozó egyesületi életben még részt nem vevő bányamérnököket és technikusokat bevonja a közös munkába — mondta befejezésül Sallai Árpád.

Az MTESZ és tagegyesületei 55 nemzetközi tudományos szervezetben vesznek részt.

Veress Tamás

Mire kellenek a vízmegfigyelő fúrások?

A természetvédelem (anyag- és esztétikai értékeknek a jövő nemzedékek számára való megőrzésének kérdése) óriási gazdasági és szociális jelentőségű, és az egyik legbonyolultabb és legnehezebben megoldható problémának számít.

A természetvédelemre és a természeti kincsek ésszerű felhasználására fordított nem megfelelő mértékű figyelem, különösen az utóbbi évtizedben kezdte élesen kifejtetni nem kívánt hatását. Különösen vonatkozik ez a felszín alatti vizek természetes rendszerének megbontására, kiapadásukra és elszennyeződésükre.

A felszín alatti vizek természetes rendszerének megbontása következtében a világ számos, korábban vízben gazdag országa jelenleg vízhiánnyal küzd. Ahhoz, hogy előre láthassuk azokat a változásokat, amelyek az emberi kitermelő tevékenység következtében a víztartó szintekben létrejöhetnek és kiküszöbölhessük ezek káros következményeit, szükséges a felszín alatti vizek

Természet- és környezetvédelmi problémák

folyamatos, rendszeres megfigyelése és ezek kémiai összetételének vizsgálata mind természetes (a kitermelés megkezdése előtti) állapotukban, mind pedig a megbontott viszonyok között (a víztartó szint feltárása után).

A rendszeres megfigyeléshez, különösen a mély településű víztartó szintek tanulmányozásához megfigyelő fúrások létesítésére van szükség.

A megfigyelő fúrásokból vett mintákból meghatározhatjuk a víz vegyi összetételét és baktériumtartalmát, valamint a hőmérsékletváltozásokat.

Az egyes területek és szintek felszín alatti vizek összetételére irányuló vizsgálatok alapján kidolgozhatók a bányavíz minőségének előrejelzését szolgáló módszerek.

— A bányavíz — a különböző mélységből és területéről a bányába áramló víz keveredéséből adódik. A bányavíz az atmoszférá-

val és a feltárt kőzetekkel érintkezve, savanyú kémhatásúvá válik és kilúgozza a kőzeteket, aminek következtében összetételük megváltozik, a fém berendezésekre és a betonra gyakorolt aktív hatás fokozódik. A víz vegyi összetételének említett változását feltétlenül figyelembe kell venni az anyagok és berendezések kiválasztásánál és felhasználási idejük meghatározásánál.

A bányavíz bakteriológiai és vegyi összetételének változása, részecskéikkel való szennyeződése a folyami vízhálózatba és a víztárolókba való kerülése esetén hatással van a környező közeg átalakulására. Következésképpen a felszín alatti víz minőségváltozásának és szennyeződésének ellenőrzése megfigyelő fúrások telepítése nélkül szintén lehetetlen.

A tudomány, a technika és ipar fejlődése mind gyakrabban készíti az embert a természet rendjébe

való beavatkozásra és annak átalakítására létfeltételeinek korszerűsítése céljából. A beavatkozást azonban ésszerűen kell végezni, ami nem vezethet a természet által adott viszonyok romlásához.

A felszín alatti vizek szintjének és minőségének rendszeres ellenőrzésére megfigyelő fúrások hálózatát kell kiépíteni a lelőhelyen belül, a kapcsolódó területeken és különösen a víz kinyerésére létesített vízműveknél.

Csak a megfigyelőfúrások hálózatrendszerének kiépítése esetén lehet feltárni a valóságos hidrogeológiai viszonyokat, tudományosan előrejelezni lehetséges változásaikat és szükség esetén idejében kidolgozni a felszín alatti vizek szennyeződésének megelőzésére szolgáló intézkedéseket. Ezért nélkülözhetetlen a vízmegfigyelő fúrások telepítése.

Matvejeva Tamara

Művelődjünk, szóvalakozzunk

A Ságvári Endre Művelődési Ház januári programjából

16-án 17 órakor: Teadélután a nőbizottság rendezésében. (Nyugdíjas klub.)

16-án 14,30 órakor: Pályaválasztás. Gyárlátogatás pályaismertetővel. (Fonoda Hird, Baromifeldolgozó, Tejúzem.)

16-án 18 órakor: Vendégünk a komlói Spirituálé együttes. (Ifjúsági klub.)

17-én 16 órakor: Szerelmem Pécs. Előadás. (Magányosok klubja.)

18-án 18 órakor: A Pécsi Képző- és Iparművészeti Gimnázium kiállítás. A kiállítás megtekinthető február 1-ig, vasárnap kivételével mindennap 15-20 óráig.

18-án 18 órakor: Népszerű dallamok a komoly zenében címmel, II. sz. bányászati részére szocialista brigád klub-est.

18-án 18 órakor: Teenager-party I.-II. címmel filmvetítés. (Ifjúsági klub.)

20-án 18 órakor: Ki mit tud? (Magányosok klubja.)

23-án 14,30 órakor: Pályaválasztás. Beszélgetés a gimnazistákkal, szakközépiskolásokkal, szakmunkástanulókkal.

24-én 17 órakor: A modern fájdalomesillapításról (akupunktúra). Előadó: dr. Dominó Eva.

23-án 18 órakor: Lakáskultúra címmel TIT előadás. Miért szép? Hogyan szép? Díszítő tárgyak a lakásban. (Ifjúsági klub.)

25-én 18 órakor: Szocialista brigád klubest a III. üzem részére. Mongólia, eredeti mongol népzene kíséretében. Előadó: Szabó Jolán.

25-én 18 órakor: II. sz. bányászati KISZ-szervezetének klubdelületánja. (Ifjúsági klub.)

30-án 18 órakor: Tájékoztató a NATO államokról. (Ifjúsági klub.)

Allandó programok. Kedd 17 órától: szabó-varró tanfolyam. Szerda: 16 órától zeneóvoda, 17 órától német nyelvtanfolyam. Csütörtök 18 órától: Szocialista brigádok klubestje. Vasárnap 18-22 óráig discó.

Családi házak helyett telepszerű építkezés

Bányászlakások építése

Szentlőrincen

A bányászlakás-építési program keretében vállalatunk 480 bányász családlakás-építés anyagi támogatására kapott lehetőséget az ötödik ötéves tervidőszakban. Az építkezés sajnos igen vontatottan halad, három év alatt mindössze 95 dolgozó kérte és kapta meg a 100-100 ezer forint állami támogatást a családlakás-építéshez. A gondot a közművesített telkek hiánya, a magas építési költség jelenti.

A családlakás-építés helyzetét a közelmúltban főhatóságunk is megvizsgálta, s javaslatot tettek az építkezések gyorsítására, az építkezési feltételek biztosítására. A vizsgálat során merült fel a szentlőrinci építkezési lehetőség, melyről az alábbi tájékoztatást adjuk dolgozóinknak.

Az OTP Baranya megyei Igazgatósága Szentlőrincen a Pécsi út mellett 302 lakásos lakótelepet kíván kialakítani 1982-ig, saját beruhásként. A lakótelep kivitelezését a Baranya megyei Állami Építőipari Vállalat és a Szentlőrinc Nagyközség Közös Tanács Költségvetési üzemé vállalta. Az ezzel kapcsolatos tervezési munkák már megkezdődtek. Tárgyalásaink eredményeként — az érdekeltek egyetértésével és támogatásával — programmódosítás történik. Az OTP hozzájárul ahhoz, hogy az első ütemben, 1980-ig vállalatunk dolgozói kapjanak 120 lakást, természetesen azok a föld alatti dolgozók, akik megfelelnek a vonatkozó rendelkezésüknek. A Pécsi Tervező Vállalat programmódosítást hajtott végre, mivel így egy nagyobb lakótelepet kell kialakítani.

A lakótelepen négyzetes, TM-51 típusú két és félszobás panelházak épülnek. A lakások alapterülete kb. 58,6 négyzetméter lesz. A kivitelezésből a fogaadó szintek elkészítését

és a szakipari munkát a költségvetési üzem, a panelek gyártását, szállítását és szerelését a BÉV vállalta. A megbeszéltek szerint a lakások gyorsított ütemben készülnek.

A módosult program miatt a községi közműfejlesztésben is új igények keletkeztek. A központi fűtést, melegvizet biztosító kazánlelepet pl. nagyobbra kell méretezni. Bővíteni kell a vízművet, szennyvíztelepet stb. Ezek anyagi fedezetét saját erőből nem lehet megoldani, ezért a Baranya megyei Tanács támogatásával kérelemmel fordultunk az Országos Terhivatalhoz segítségért. Az OT 1980-ra ígért anyagi támogatást. A számítások szerint kb. 15 millió forint hozzájárulást kellene biztosítani.

Az építkezési, illetve lakásvásárlási költségek kedvezőbbé tétele érdekében kértük az illetékes szervezeteit, hogy egyedi elbírálás alapján a munkáslakás-építési feltételeit terjesszék ki a 120 lakásra. Ezzel viszonylag olcsó, s korszerű lakást tudnánk adni dolgozóinknak, olyan községben, ahonnan kedvező munkahelyek megközelítése, s ahol a helység rendelkezik a szükséges kommunális, kulturális feltételekkel is.

Természetesen az építkezés realizálása érdekében még sok erőfeszítést kell

tenni. Meg kell szerezni a szükséges engedélyeket, anyagokat; energiát stb. igényelni. Biztató az a tudat viszont, hogy az illetékes szervek megértik dolgozóink nehéz lakáshelyzetét, s igyekeznek támogatást adni. Bányász dolgozóinknak is meg kell érteni, hogy a kínáló szűkös lehetőségek közül a Szentlőrincen tervezett lakásépítés a kedvezőbb, s éljenek az építési lehetőséggel, jelentkezzenek a lakásépítésre.

Juhász Károly

Silőcek ötféle méretben

Villám-látogatás az ITKSZ-ben

Sokan nem tudják, hogy egyáltalán létezik városunkban ez a Kórház tér feletti, Landler Jenő utcai régi városfal oldalában „megbúvó” Ifjúsági Turisztikai Kölcsonzó Szolgálat. A raktárhelyiségekben rengeteg kerékpár, sátor, gumimatrac, hátizsák. Most azonban nem ez érdekelt. Agatics Antal üzletvezetőtől a téli sportfelszerelések iránt érdeklődtem.

Tóth Lászlóné, az ifjúsági kölcsonzó munkatársa a silőceket rendezi a raktárhelyiségben. Keller Gábor felvétele

Az üzem a színházban

Az ünnepek műsorából szerény helyet foglalt a Dunántúli Naplóban a Pécsi Nemzeti Színház műsora. Kedd (karácsony másnapja) este 7 órakor Viktória. MÉV II. sz. bányász előadása. Lehetne ez egy újsághír is, de nekünk sokkal több annál. Hogy mennyivel? Embere s családja válogatja.

Kedd este úgy érzem magam, mintha a falétezerben volnék. Az ünnep három napja után jóleső érzés látni az ismerős, mosolygós arcokat. De ez a falétezer nem Bakonyán van. Ezt ide tölték a város közepébe, a Nemzeti Színház előcsarnokába. A jelző hangjára nem a kas indul velünk a mindennapok föld alatti megpróbáltatásaira, hanem a függöny felgördül és kezdődik az előadás. Üzemünk dolgozói, családtagjai, gyerekek és felnőttek egyaránt feszült figyelemmel és felsejtélészel kísérik a jeleneteket.

A szünetben Köröshegyi István szb-titkárunk, mint az est „házigazdája” el-

mondja, hogy bizony nagyon izgult a ma este sikeréért, de megértte. Az ötlet és annak végrehajtása után faggatom.

— Tavaly a Kamara Színházban volt már egy bérelt esténk. Annak sikerén felbuzdulva a közművelődési bizottság elhatározta, hogy karácsony másnapján a Nemzeti Színházra béreljük ki. A színház nagyon jó hozzáállással támogatta kezdeményezésünket. Közönszervezőnk, Berta Kázmér és a műhelybizottsági titkárok szervezőmunkájának köszönhető a mai színházi est sikere. Sok kételkedője, hitetlenkedője volt kezdeményezésünknek. Őket cáfolja a telt ház és a jó hangulat.

Néhány vendéget, társüzemi ismerőst is láttam a közönség között. Azt hiszem a házigazda azzal a szándékkal hívta őket, hogy izelítőt kapjanak, s a jól sikerült színházi estét ők is valósítsák meg otthonukban.

Kukai András

— Száznegyven pár síléc 5 féle méretben, 50 darab szánkó és 15 darab sícszánkó a téli készletünk.

— És mi van a korcsolyával?

— A korcsolyát csak cipővel együtt lenne érdemes kölcsönözni, amiből számonkénti tíz párat kellene tartani. Ez túlzott anyagi befektetést jelentene, de egyébként a KÖJÁL nem járul hozzá az ilyen használati cikkek kölcsönzéséhez.

Az árakról Agatics Antal elmondta, hogy az X

és a Belker kölcsonzóhoz képest egyéni kölcsönzés esetén 25, csoportos kölcsönzés esetén 50 százalékkal olcsóbbak. Egyébként keresik a szánkó és síkölcsönzés helyszíni lehetőségét is. Megfelelő kölcsönzőhelyiség biztosításában a Városi Tanácsnak kellene segíteni.

A kölcsonzó a téli időszakban is 8-15,30-ig tart nyitva. Mindezek után már csak a hó hiányzik, mert ez nem kölcsönözhető.

Keller Gábor

Vetélkedő

A IV. sz. bányász II. körletének KISZ-alapszervezete politikai vetélkedőt rendezett a körlet 12 szocialista brigádjának. A versenyző brigádoknak 60 politikai kérdésre kellett választ adniuk. A szoros versenyt minimális különbséggel az 52-es szocialista brigád nyerte a 42-es és az 50-es csapatok előtt.

PÁLMAI JÓZSEF

Ezt tanultad az iskolában?

Ki nem látott már iskolából hazamenő és hancurozó gyermekeket anélkül, hogy azt mondhatnánk rájuk: rosszak. Nem rosszak ezek, csak játékosak, gyermekek. Még akkor is, ha az első hó leesése után hazafelé menet egy kis hógolyózás történik. Aztán az a betyár hógolyó a nagy izgalmomban célt téveszt és nem a kizemelt cimborát találja el, hanem egy felnőttest, mint az idei hó leesése után is történt.

Most sem történt más, s utána megszeppenés, s riadt megállás olyannyira, hogy az ilyenkor elvárható bocsánatkérés is elmaradt.

Nem történt sem sérülés, sem ruha bepiszkítás, hanem más. A „sértett” felnőtt káromkodása és csúnya szavai közben annak hangzatosítása:

— Ezt tanultad az iskolában? Ilyenre tanítanak benneteket? Majd bemegyek az iskolába, s megmondom, hogy mire tanítanak benneteket!

Meggyőződésem, hogy nincs olyan iskola és nevelő, ahol arra tanítanak a gyermekeket, hogy hógolyóval menjenek hazafelé, s uram bocsá, a felnőtteket dobálják meg. Ilyenre nem biztatják a gyermekeket nevelők, ilyen sohasem hallottam. De annál gyakrabban azt:

— Rendesen menjetek az utcán! Illendően köszönjétek a felnőtteknek!

A látott és megtörtént eset nem jellemző. Hiszen több száz gyermek ment hazafelé, s csak néhány gyermek kezdte el a hógolyózást az utcán, s történt az „egyedülálló” eset.

Hiszem, hogy szeretettel párosult figyelemzés többet használt volna, mint ahogyan a felelősségvonnás történt a nyolc-tíz éves gyermekkel szemben.

Ha ezt láttam, hallottam volna, arra sem sajnáltam volna az időt, hogy lejegyezzem!

KISS JÓZSEF

Készülnek a szövetkezeti lakások

Mozgalmas év vége volt a lakásszövetkezetnél. Mint ismeretes, a Hajnalka utcai és a Ivov-kertvárosi 126 szövetkezeti lakás építését az Erőművelő Munkás-Építő és Fenntartó Szövetkezet szervezi. Mind két részleg érdekelt tagjait gyűlésre hívták össze, de általában a feleségek is megjelentek.

A december 15-én tartott gyűlésen a Hajnalka utcai építkezés érdekeltjei jelentek meg. Tájékoztatót kaptak az építkezés állásáról, majd a tagok kérdéseire válaszolt a szövetkezet vezetősége. Izgalmas vita során választották a lakásokba; majd öt főt választottak a küldött gyűlésre, akik a jövőben képviselik majd a Hajnalka utcai tagok érdekeit.

December 17-én még többen jöttek össze a Központ tanácstermében. A kertvárosi részleg vállalati

jelöltjei először találkoztak egymással és a szövetkezet vezetőségével. Az általános tájékoztató után itt is izgalmas percek következtek; a tagok sorsolással döntötték el, hogy melyik épületbe, illetve melyik lakásba költöznek. A 44-es épület ugyanis még 1979-ben beköltözhető, míg a 45-ös épületet 1980-ban adják át. Végül is a kis sorsolási lap örömpírt hozott az arcokra, hiszen ez egyben azt is jelentette, hogy lakástulajdonosok lettek.

A BÉV és a MÉV igazgatója személyes tárgyalásokat folytatott az építkezések gyorsítása érdekében. A megbeszélések eredményesek voltak, a kivitelező vállalat ígéretet tett az építkezési programszerű végrehajtására. Bizunk abban, hogy állják szavukat, s újabb 126 dolgozónk költözhet boldog otthonába.

J. K.

ROBBANTÁS: — Az a gyanúm, hogy két villanyégő és a robbantómester a Szarka Tibor rajza

Melyik csapat szerzi meg a kupát?

Kevesen gondolták egykor, hogy a teremfoci évek múlva milyen nagy népszerűségnek örvend. Amikor a vállalati tömegsport bizottság 1975-ben meghirdette, még a bizottsági tagok is tartottak a teremben sorra kerülő mérkőzésektől. Sokan féltek az eltérő környezettől, az újszerű játékmódtól, hiszen a parketten másként pattan a labda, más a rugás technikája és sok mindennel kell számolni a játékosoknak. És mi történt? Már az első forduló után hódított a teremfoci. Lelkes rajongói lettek azok, akik még az előbb előítéletekkel voltak a játék iránt, ma ők a lelelkesebbek

Teremfoci '79

szurkolásban és játékbán egyaránt. Mi másra lenne kíváncsi a néző és a játékos, mint a gólról és természetesen a nagyszerű technikai megoldásokra, a szellemes, tökéletesen kivitelezett átadásokra. Ehhez hozzájárul a terem adta lehetőség, a kis pálya, a falak és hokihoz hasonló lendület, iram. Ez az ami vonzza, tűzbe hozza a csapatokat.

A teremfoci-bajnokságban ott vannak az elmúlt

évek bajnokai a II. üzem, Klub, IV. üzem és mellettük találjuk az újonc Pécsi MSC-t és Építők csapatát. A bajnokságon túlmenően a játékosok számára biztosítja a kikapcsolódást, szórakozást a téli napokon is.

Kíváncsian várjuk, hogy most, negyedik alkalommal melyik csapat szerzi meg a kupát, sikerül-e valamelyik bajnoknak ismételnit, vagy új név kerül a serlegre.

K. M.

Téli Kupa '79

Terem labdarúgó-bajnokság

Hosszabb szünet után január 6-án tizenegy csapat részvételével elkezdődött a 1979. évi Téli Kupa labdarúgó-bajnokság, a 39-es dandár úti iskola tornatermében. A bajnokság érdekessége, hogy vállalati együtteseken kívül részt vesz a PMSC és Építők csapata is. A bajnoki fordulóokra szombati napokon kerül sor 14 órától. A mérkőzések ideje 2x15 perc, a csapatlétszám 3 fő, de a mérkőzés ideje alatt tét-szész szerinti létszám cserélhető. Ha az együttes három alkalommal nem jelenik meg a kiírt mérkőzésen, a bajnokságból törlik. Meg nem jelenés esetén az ellenfél két pont és 3:0 gólaránnyal nyeri a mérkőzést. A további szabályok azonosok a kispályás labdarúgással.

Az első forduló január 6-án, a másodikok január 13-án játszották a csapatok. A mérkőzés további rendje:

III. forduló január 20. 14 óra Anyagosztály-Kis-kut., 14,30 Klub-III. üzem, 15,00 PMSC-II. üzem B, 15,30 Szolgáltató-II. üzem A, 16,00 Építők-IV. üzem; szabad: EDU.

IV. forduló január 27. 14 óra EDU-III. üzem, 14,30 Anyagosztály-II. üzem B, 15,00 Klub-II. üzem A, 15,30 PMSC-IV. üzem, 16,00 Szolgáltató-Építők; szabad: Kis-kut.

V. forduló február 3. 14 óra IV. üzem-Klub, 14,30 II. üzem A-Anyagosztály, 15,00 II. üzem B-EDU, 15,30 III. üzem-Kis-kut., 16,00 Építők-PMSC; szabad: Szolgáltató.

VI. forduló február 10. 14 óra Kis-kut.-II. üzem B, 14,30 II. üzem A-EDU, 15,00 Anyagosztály-IV. üzem, 15,30 Klub-Építők, 16,00 PMSC-Szolgáltató; szabad: III. üzem.

VII. forduló február 17. 14 óra III. üzem-II. üzem A, 14,30 Kis-kut.-IV. üzem, 15,00 EDU-Építők, 15,30 Anyagosztály-Szolgáltató, 16,00 Klub-PMSC; szabad: II. üzem B.

VIII. forduló február 24. 14 óra II. üzem B-IV. üzem, 14,30 III. üzem-Építők, 15,00 Kis-kut.-Szolgáltató, 15,30 EDU-PMSC, 16,00 Anyagosztály-Klub; szabad: II. üzem A.

IX. forduló március 3. 14 óra IV. üzem-EDU, 14,30 II. üzem A-Kis-kut., 15,00 II. üzem B-III. üzem, 15,30 Szolgáltató-Klub, 16,00 Építők-Anyagosztály; szabad: PMSC.

X. forduló március 10. 14 óra IV. üzem-III. üzem, 14,30 II. üzem A-II. üzem B, 15,00 PMSC-Anyagosztály, 15,30 Szolgáltató-EDU, 16,00 Építők-Kis-kut.; szabad: Klub.

XI. forduló március 17. 14 óra IV. üzem-II. üzem A, 14,30 Klub-EDU, 15,00 PMSC-Kis-kut., 15,30 Szolgáltató-III. üzem, 16,00 Építők-II. üzem B; szabad: Anyagosztály.

KOVÁCS MIKLÓS

SAKK

Egyéniben Horváth István, csapatban a IV-es üzem az első

Több rendezvény miatt alaposan elhúzódtott a Bányaász Kupa sakk csapat- és egyéni bajnoksága. Mindezek ellenére izgalmas, kiegyensúlyozott sakkmérkőzéseket játszottak a csapatok. Különösen kiéleződött a harc a dobogóért.

Az első hely kérdése már korábban eldőlt a IV-es üzem együttesének jóvoltából. Számukra egyik legfontosabb célkitűzés volt, hogy a bajnokságban veretlenül végezzenek. Sikerült, mindössze két alkalommal játszottak döntetlenül. Érdekesség, hogy mindkétszer a Kutató-mélyfúró ejtett „szépséghibát” eredményességükben.

Az ezüstérmes EDU mindvégig kemény játszmákat vívott az egyre jobb formába lendülő Kutató-mélyfúró együttesével szemben. Végül is sikerült minimális előnyt a befejezésig megtartani és megérdemelten kerültek mint volt bajnok a második helyre.

A bajnokság legnagyobb meglepetését a Kutató-

mélyfúró szolgáltatta. A jó képességű játékosokból álló együttes huszáros támadásokkal elfoglalta a dobogó harmadik helyét az esélyes Kísérleti kutató és II-es üzem előtt.

Egyéniben hosszantartó versenyfutásra került sor Horváth, Sámuel, Szabó és Czudar között. Az idegek harcából ezúttal Horváth István (IV. üzem) került ki győztesen. Sámuel jól hajrázott, összeszedte magát, de így is kedvesnek bizonyult eredményessége Horváthtal szemben. Szabó Mátyás évek óta megbízható kiegyensúlyozott játékos hírében áll. Harmadik helyével nem okozott csalódást megtette a magát. Ugyanez már nem mondható el a többszörös bajnok Czudar Sándorról. Ebben az évben visszaesett a játéka, tudását ismerve többre képes.

A sakkozónak nagyon rövid pihenési idő jutott és máris asztalhoz ültek. Megkezdődött az újabb csatázás, a pontok gyűjtögetése az 1979. évi bajnokságban.

K.

A bizalmatlan feleség

Jenő! Miféle új trükk ez már megint?

Szarka Tibor rajza

HÍREK

Vállalatunk nyugdíjas szakszervezetének vezetősége, valamint a nöbizottsága az egyedülálló nyugdíjasok tagjai részére december 20-án délután Téli ünnepélyt rendezett a klubhelyiségben.

Az ünnepélyen megjelent mintegy 55-60 fő nyugdíjast Bánya Ferenc vezetőségi tag köszöntötte, majd a 39-es dandár úti Általános Iskola 3. a és b osztályának kisdobosai adtak színvonalas műsort.

A műsor után a nöbi-

zottság süteménnyel, teával és virslivel vendégelte meg az egybegyűlt egyedülálló nyugdíjasokat és ajándékkul narancsot és szaloncukrot osztott szét közöttük. A feldíszített fenyő ág gyertyái és sziporkázó csillagszórói tették ünnepélyessé a találkozót, amely kellemes beszélgetéssel, a munkában töltött idők felélevenítésével, jó hangulatban a késő délutáni órákban ért véget.

Györkös József

VALLALATUNK dolgozói az 1979-es évre 2226 darab Bányamunkás című lapra fizettek elő.

A GYERMEKEK Nemzetközi Eke 1979 létrehozott szolidaritási alapra az Üzemi szakszervezet alapszervezetek, szociálista brigádok, munkabrigádok, műhelybizottságok, osztálybizottságok, illetve egyének önkéntes felajánlása alapján 82 099 forintot fizettek be.

A PÁRTEPÍTÉSI bizottság december 15-én megtárgyalta az Ifjúsági törvény vállalati végrehajtását az 1978. évi Ifjúsági parlamentek tükrében. A bizottság előterjesztésében az MSZMP MCV Pártbizottság 1979. január 9-1 ülésén tüzte napirendjére az Ifjúság helyzetéről szóló jelentést.

VALLALATUNK dolgozói 1979-ben 12 darab OTP bányászlakást kaptak a tanács igazgatási osztályának döntése alapján. A lakások a síklősi városrész I. tömb 1-es ütemében épülnek, s várhatóan a második negyedévtől kerülnek átadásra. A lakásokból négy darab kettő szobás, nyolc darab kettő és fél szobás lesz.

AZ MSZMP KB határozata értelmében pártnapokat kell szervezni az időszaki gazdaságpolitikai kérdések ismertetésére. Vállalatunknál a következő helyen tartunk pártnapokat: II. sz. bányaudzem január 25-én, előadó dr. Tisza István; III. sz. bányaudzem január 30-án, előadó Horváth József; IV. sz. bányaudzem február 1-én, előadó Varga Ernő; EDU február 1-én, előadó dr. Moizs Rezső; Szolgáltató üzem február 14-én, előadó Kósa József; Kutató-mélyfúró üzem február 1-én, előadó Weber Béla; Kísérleti kutatói és automatizálási üzem február 14-én, előadó Fekete László; Központ február 15-én, előadó dr. Patla Károly.

A VALLALAT horgászegyesülete február 4-én 9 órakor tartja a Központ tanácstermében az évi beszámoló közgyűlést.

SZERKESZTŐI üzenet. A szerkesztő bizottság legközelebbi ülését január 23-án 14,30 órakor tartja a Központ tanácstermében.

„Milliomos” sofőrök

Ujságckben olvastam, hogy a közelmúltban balesetmentes vezetésért plaketteket adtak át. E hír nyomán kerestem fel Kovács Istvánt, a Szolgáltató üzem gépjármű ügyintézőjét. Megkértem, beszéljen arról, hogyan áll üzemenkben a Vezess balesetmentesen mozgalom.

Üzemünk gépjárművezetői a mozgalom beindítása óta részt vesznek a mozgalomban. Az eltelt időszakban a jelenlegi 170 fő gépjárművezetőből 58 elérte már az emléklapok különböző fokozatait. A plakettet először 250 ezer kilométer után adják. Így akárhogy is számoljuk 30 százalékkuk rendelkezik plakettel, erre pedig jogosan büszkék lehetünk. Különösen az 1978. évi szép eredményekről beszélhetek: 7 fő elérte a 250 ezres, 3 fő az 500 ezres, 2 fő a 750 ezres és egy fő pedig az

egymillió kilométer után járó plakettet. Balázs István személygépkocsivezető és Selmő Lajos tehergépkocsivezető a 750 ezer kilométeres plakettet kapták, így lassan „milliomosok” lesznek. És egy igazi „milliomos” Darázs János, ő ugyanis ezt a plakettet kapta. Darázs János a vállalat megalakulásától vezet a szovjet tanácsadók gépkocsiját. Róla el lehet mondani azt is, hogy nemcsak a saját gépkocsiját tartja rendben, hanem kisebb hibák javítását még a társainak is elvégezi. Nem is látni a műhely környékén. Beszélhetünk Selmő Lajosról is, aki már 300 ezer kilométert ment nagyjavítás nélkül, őt is alig látni a műhelyben — fejezte be tájékoztatóját Kovács István.

Hegyi József

A közlekedésről

Az utóbbi időben egyre gyakrabban lehetett megfigyelni, hogyan kergette a 20-as buszt végig a városban a 28-as vagy a 47-es. Érdekes játék lehet ez a vezetők részére, akiket persze egyáltalán nem zavar az ennek nyomán lemaradó, utazni vágyók véleménye. En eddig naivul a pusztá véletlennek tulajdonítottam a dolgot, mert ilyen előfordulhat. A kellemtelen csak az volt, hogy egyre gyakoribbak lettek a véletlenek.

Most viszont még érdekesebb kezdeményezés jeleit láthatom, hisz izgalmasabb a fogócska, ha hárman játszóak. Ennek köszönhetően, azt az — eddig hihetetlennek tűnő — élményt, hogy az egyik délután a Kórház téri megállóban — társaimmal együtt — fél perc alatt három buszról tudtunk lemaradni. Amikor ugyanis sietve odaértünk a bent álló 20-ashoz, az teljesen megtömve éppen elindult. Ekkor láttuk, hogy mögötte egy 28-as áll. Futás oda, amely csak félig volt, ám csukódó ajtói már nem könnyűrültek rajtunk. Sebaj, hisz a 47-es is ott volt. Ez üres volt, de talán éppen ezért, ki se nyitotta ajtóit. Így nem maradt más hátra, mint az „Edzett, kedves utazóközönség” mozgalom keretében gyalog indulni az Uránváros felé. (Minek is mindig csak buszozni!?)

Kellemes sétával 15 perc alatt értem az egyetemi megállóig, de ez idő alatt egyetlen számomra megfelelő (20, 28, 47) busz nem került el. Vajon hol járnak ilyenkor az állítólag 10 perccenként közlekedő 20-asok? (Persze, ezek rendszertelen járása már egymagában külön téma lenne!!!)

Sétáim közben aztán sokféle butaság eszembe jutott. Még olyan is, hogy pl. mennyivel ésszerűbb, célszerűbb és az utasok igényeinek is megfelelőbb lenne, ha netán e három ugyanazon útvonalon közlekedő busz időben egyenletesen elosztva közlekedne! Ebben az esetben 5-6 perccenként jöhetne egy. Persze ez csak amolyan laikus elképzelés, amely nélkülöz minden szakmai hozzáértést. A szakemberek bizonyára jobban ismerik a körülményeket és tudják mikor mit kell tenni. És ott van a jól működő diszpécserszolgálat is, melynek kifejezetten egyik legfontosabb feladata éppen a forgalom állandó irányítása és szervezése, a mindenkori igények szerint. Tehát, ha e járatokat éppen így szervezzük, arra — bizonyára — meg van az alapos okuk!

En viszont kétségek között maradtam. Mert ezek után ugyancsak nem írhatom a hármas buszrandevukat a véletlen számlájára. Különben is: állítólag nincsenek véletlenek.

NAGY SÁNDOR